

עיריית נשר**ישיבת מליאת מועצת העיר שלא מן המניין****מס' 4/2016 (823)****התקיימה בתאריך 17.2.16, ח' באדר א', התשע"ו****נוכחים:**

מר אברהם בינמו, ראש העיר, עיריית נשר

מר יחיאל אדרי, ממלא מקום וסגן ראש העיר

גב' נעמי כספי, סגנית ראש העיר

מר דן תיכון, חבר מועצה

מר גאורגי גרשקוביץ, חבר מועצה

מר בוריס אייזנברג, חבר מועצה

עו"ד מירית קרוגליאק, חברת מועצה

מר ישי איבגי, חבר מועצה

מר רועי לוי, חבר מועצה

מר איגור גורביץ, חבר מועצה

מר משיח עמר, חבר מועצה

מר זאב שפיגלר, חבר מועצה

מר דוד עמר, חבר מועצה

מוזמנים:

אביגיל דולב, מנכ"לית העירייה

עו"ד אלכסנדר טנדלר, יועץ משפטי

רו"ח מיכה ז'נו, גזבר העירייה

מר גלעד הישג, מבקר העירייה

מר ניב רוסו, עוזר ראש העיר

על סדר היום:**ביטול ההחלטה על סגירת בית ספר "גבעון"****פרוטוקול**

(מתארגנים)

מר אברהם בינמו: ערב טוב, מוכן? איציק המקליט? אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאת מועצת העיר שלא מן המניין, 4/2016 – 823, ישיבת המליאה מכונסת על פי בקשת חברי המועצה, משיח עמר זאב שפיגלר יאיר גורביץ, רועי לוי, ישי איבגי נירית קורדליאק, דוד עמר ודן תיכון.

אני מבקש לציין שכל חברי המועצה נוכחים, בנוסף אליהם, נמצאים בעלי התפקידים הסטטוטוריים מיכה זאנו הגזבר, אביגיל דרב המנכל"ית, עורך דין אלכסנדר היועץ המשפטי, גלעד הישג, מבקר העיריה, התווספו אלינו מיכל ליבנה מנהלת מחלקת הרווחה, משה לאופר מנהל מחלקת החינוך, תושבים ואורחים יקרים, אני מקדם בברכה גם את הגברת לודמילה תיכון. ומאחר וההצעה הוגשה על ידי חברי המועצה, מן הראוי שתציגו אותה. תקראו את ההצעה קודם כל.

מר משיח עמר: ערב טוב לכולם, הנדון בקשה דחופה לזימון ישיבה מליאת מועצת העיר שלא מן המניין. על פי הסמכות שניתנה לנו בפקודת העיריות התוספת השלישית בסעיף 9, ראש העירייה ייכנס ישיבה שלא מן המניין, אני אקצר,

מר אברהם בינמו: תגיד מה הבקשה,

מר משיח עמר: הבקשה, ביטול ההחלטה על סגירת בית הספר גבעון, ההידרדרות במערכת החינוך בעיר עד כדי שהיושב ראש העירייה, מר ... וממלא מקומו ונציג מחלקת החינוך מר יחיאל אדרי ממשד החינוך לסגירת בית הספר גבעון, .. פגיעה בצפיפות בכיתות ובבטיחות התלמידים ובהישגיהם. הצעת ההחלטה בית

הספר גבעון לא ייסגר, העירייה תפעל בכל האמצעים העומדים לרשותה לשינוי ההחלטה בדבר סגירת בית הספר, בנוסף רישום התלמידים לכל בתי הספר בעיר, ייפסק באופן מיידי עד להודעה על פתיחת בית הספר גבעון לרישום התלמידים לשנת הלימודים תשלה, תשע"ז.

מר אברהם בינמו: תודה רבה, בבקשה התייחסות. בבקשה,

דובר: מישהו רוצה להתייחס?

מר אברהם בינמו: ישי איבגי, כן,

מר ישי איבגי: אבי לפני מספר ימים או יותר נכון כשבועיים, ישבנו והקדשנו מזמננו באיזה שיחה בנושא מערכת החינוך בכלל גבעון בפרט ישורון והמערכת ברבין מבחינתי שלמה, זה לא רק בית ספר רבין אולמות יצחק א' רבין כאחד מבחינתי, ואני חושב שהצגתי לך תוכנית חליפית באותו היום לפחות ככה היה נדמה לי שאתה הבנת את התוכנית הזאתי, הייתי בטוח גם שאתה הולך לפעול בכיוון הזה, ובעצם באתי להגיד עכשיו שזה הולך להציל אותך וזה הולך להציל את מערכת החינוך בעיר, ולתת פתרון לכל מערכת החינוך בנשר,

מר אברהם בינמו: אני רוצה רק להבין מה זה אומר להציל את מערכת החינוך?

מר ישי איבגי: לדעתי מערכת החינוך היום בנשר, דן תיכון יקירי, אוהב להשתמש במשפט במדרון חלקלק, אז אני אשתמש גם במשפט הזה,

מר אברהם בינמו: על סמך מה אתה אומר את זה?

מר ישי איבגי: מבחינתי, אם אנחנו יודעים שכיתות לימוד אין לך, ובשיחה ביננו גם לא הכחשת את זה,

מר אברהם בינמו: על סמך מה גם את זה אתה אומר?

מר ישי איבגי: אני לא, אני חבר מועצת עיר, להבדיל מתושבים שנמצאים פה, לא יודע על חלופה שיש לך ואם אתה תבוא ותגיד שיש לך חלופה, זה בסדר גמור. פה אנחנו נכנסים להיבט ואני מאמין שכבר רוב התושבים אני לא אגיד כל, אבל רוב התושבים שדיבורים לחוד ומעשים לחוד, ולכן אני לא אתרגש גם ממה

שתגיד, כי אנחנו גם נתקלנו בוועדת הערר ובכל מיני מקומות בתוכניות שאתה יודע שאין להם היתכנות מלכתחילה אבל הצגת אותם, ולכן אני לא אתרגש ממה שתגיד אבל אתה יודע בתוך תוכך שהפתרון שנתתי לך הוא פתרון מצוין שיענה על כל הדרישות, כאשר בחינוך אנחנו לא משחקים. אין לנו אופוזיציה קואליציה, בחינוך אנחנו באים ושמים את הדברים על השולחן כדי שהילדים לא יפגעו. אם אתה מעוניין לחזור על הרעיון סבבה, אם אתה רוצה שאני אגיד את הרעיון, גם טוב. מה שאתה רוצה. אני אומר לך שיש לך פתרון אחר, כאשר הילדים יכולים לצאת הנשכרים. תחליט איך שאתה רוצה לפעול, בבקשה.

מר אברהם בינמו : תודה רבה.

מר משיח עמר: תפרט את הפתרון האחר.

מר ישי איבגי: אני אפרט, אין לי בעיה. אנחנו חושבים קודם כל שלדוגמא אני אתחיל מהתחלה, כדי שתבינו איך שזה עובד במקומות אחרים. יש את גן היובל שהוא מבחינתי המוטו אבל בקטן. בגן היובל נרשמים היום ילדים גם לא דתיים, אוקי. כאשר הם מגיעים לבית הספר, ל, ל, גן היובל, כדי לקבל חינוך ערכי, דתי זו החלטה של ההורים אם לשלוח לשם את הילדים כן או לא. וזה מצליח מאוד, ואני יכול לראות את זה באמת כמודל חיקוי לבית הספר. בית הספר ישורון היום, לא מצליח להתרומם. לא מצליח להתרומם. אני אומר אם בעזרת ה' יעבירו את בית ספר ישורון לרמות יצחק, יכול להיות שהלחץ מהשכונה החדשה ירד בכך שהאנשים ירשמו את ילדיהם לבית הספר ישורון, בדיוק כמו בגן, אוקי? על מנת לקבל בערך חינוך ערכי דתי למי שירצה. זה יוריד חלק ממפלס הלחץ. אנשים שעומדים בגלל הקרבה לישורון ולא בגלל שהם באמת רוצים ללמוד בישורון, יוכלו לעבור לגבעון שם אתה תוכל להגדיל את כמות הילדים בנוסף יש לך את .. אלמוגים,

מר אברהם בינמו : מה אתה מדבר? שהמיקום של,

מר ישי איבגי : תן לי לסיים את הרעיון, אחרי זה כל מה שתשאל אותי אני אענה לך.

בסופו של דבר יהיה לך את פרויקט אלמוגים, בנשר, שיוסיף לך כ- 200 עד 300 ילדים לבית הספר גבעון, זה אתה יודע את זה גם, ואז גבעון יהיו בו ילדים, ישורון, יהיו בו ילדים מה שלא קורה כל כך היום, והוא יהיה ברמה אחרת ממה שהוא נמצא היום, ועל זה הסכמנו, ברמות יצחק, שהוא יוריד מעט את מפלס הלחץ, עדיין זה לא מונע ממך לעשות פעולות בבית ספר אי ברמות יצחק אי, אבל זה ממזער את הנוזק ונותן מרווח נשימה לפעולה בשני בתי הספר האלה. מפה איך תעשה, למה תעשה, אם הייתי יושב על הכסא שלך, הייתי יודע לעשות את זה. אם אתה תדע לעשות? אני לא יודע להגיד לך. קודמך עשה את זה מצוין לאורך כל השנים.

מר אברהם בינמו: תודה רבה. התייחסות נוספת?

עו"ד מירית קרוגליאק: כן לי.

מר אברהם בינמו: כן. מירית.

עו"ד מירית קרוגליאק: זה נראה כאילו, זה מחטף שרירותי וכוחני, ויש פה הרבה הורים שהגיעו והרגישו שהם לא מיצו את השיחה אתך. ההחלטה היא חשיבה לא מערכתית לא אה, ללא התחשבות בטומוגרפיה,

מר אברהם בינמו: על סמך מה את אומרת את זה?

עו"ד מירית קרוגליאק: אז בגלל זה בשביל שנגיע למסקנות האלה, הייתי רוצה לשאול אותך כמה שאלות, איך הגעת להחלטה הזאתי בכלל? איך קיבלת את ההחלטה הזאתי לסגור. ממש אני רוצה להתחיל מהתחלה, לראות איך, איפה, מה השיקולים,

מר אברהם בינמו: אוקי. שאלה מצוינת. כן, זאב בבקשה.

מר זאב שפיגלר: ערב טוב, אבי אני רוצה לפתוח ולהגיד ש... טייקון היא באופן מוחלט נגד סגירת בית ספר גבעון. את הסרט הזה אנחנו עשינו גם בשנה שעברה, ואני שמח שבשנה שעברה בית ספר גבעון לא נסגר. וההחלטה על מניעת הסגירה הייתה נכונה בשנה שעברה, וסיעת הליכוד חושבת שגם בשנה הזו זה משגה

מאוד מאוד גדול לסגור את בית ספר גבעון.

מר אברהם בינמו : למה?

מר זאב שפיגלר : אני אגיד לך מיד. אנחנו חושבים שכדי לסגור את בית ספר גבעון, ולא משנה מה השיקולים, קודם בונים. קודם מייצרים. לבנות לוקח זמן, להרוס לסגור זה בהניף יד. בן אדם נבון, בן אדם ... קם בונה את התשתית מכין את התשתית ולאחר מכן בא והורס. החכמה להרוס ואחר כך לבנות היא שגויה. ולא משנה מה המניעים, זה שגוי.

מר אברהם בינמו : ואיך אתה רואה כאן הרס לעומת בניה?

מר זאב שפיגלר : סליחה. אתה רוצה לבנות בית ספר חלופי, לשפץ, תטפל בזה, אתה רוצה להפעיל שני בתי ספר,

(מדברים ביחד)

מר זאב שפיגלר : אב בבקשה, תן לי לסיים ואחר כך תשאל את השאלות, אני אשמח לענות לך. כל ההתייחסות כרגע לכל הנושא שמערכת החינוך באה ועוברת כרגע, מצד הרשות, היא שגויה. אני לא יודע איך אנחנו הגענו, איך אנחנו הובלנו למסע של הכפשות אחד את השני, למסע של ... והוצאת דיבות שלא עושים טובות לאף אחד, מבחינת כבוד לאדם, מבחינת כבוד לוועד ההורים, מבחינת כבוד ליושבת ראש וועד ההורים. רבותי אנחנו נציגי הציבור. וועד ההורים כאן, זה לא וועד הורים זה וועד הורים יישובי שמאחד את כל בתי הספר ביישוב. כאן וועד ההורים שמאחד כשלושת אלפים תושבים, ... הוא אומר רבותי אתם נבחרים העירייה שוגים. אנחנו מבקשים מכם כנבחרים שלנו, אנחנו בחרנו אתכם, תשקלו שנית, תשאירו את הבית ספר פתוח.

מר אברהם בינמו : כן. אבל למה שביתה?

מר זאב שפיגלר : סליחה. למה אתה לא נותן לי לסיים? ואני אגיד לך גם למה שביתה. סליחה, אם תרשה לי נגיע גם לשביתה. על פי דעתי,

מר אברהם בינמו : לא. השביתה היא דבר אחרון, תסביר למה שביתה.

מר זאב שפיגלר : סליחה. אני נמצא במערכת החינוך מעל 20 שנה,

מר אברהם בינמו : לא צריך להסביר,

מר זאב שפיגלר : אני לא מנסה להסביר כלום אני רק מנסה להגיד משהו אבי, אני מעל 20 שנה

במערכת החינוך, בין שאר התפקידים שבאתי ו.. זה כיושב ראש של וועדי בית

ספר כאלו ואחרים. מעולם, מעולם במשך כל השנים האחרונות לא הגענו

למצב של שביתה. היו חילוקי דעות, אבל המערכת בסופו של דבר מצאה את

הדרך לפתור אותם, ולא להגיע לשביתה. כאן המערכת נעולה. אבי. אתם

ננעלתם. אתם לא מוכנים לשמוע. החלטתם החלטה מסוימת שלא שיתפתם

את חברי המועצה, בוא תשמע מה חברי המועצה אומרת? אולי חברי המועצה

אומרים, תשמע אתם צודקים? וועד ההורים סתם חושב אחרת, ושוגה.

תתייעצו אתנו, תשמעו גם את דעתנו, וניקח כולנו החלטה. כל המערכת אומרת

זה משגה. כל ההורים. נציגי ועדי ההורים, שזה נציגי ההורים של כל בתי

הספר, לא בית ספר גבעון בלבד, אומרים אתם שוגים, ובכל זאת אנחנו נוהגים,

סליחה, העירייה הרשות, נבחרי הרשות באים נוהגים כבשלהם ומחליטים

ללכת עד הסוף. למה שביתה? כשהמערכת לא מקשיבה. כשהמערכת לא מוכנה

להאזין לזעקת התושבים, אחד מהכלים שנמצאים זה שביתה. מה לעשות?

עושים את זה בכל הרשויות, עושים את זה בכל החברות. כשקלו הקיצין

עושים שביתה.

מר אברהם בינמו : הייתה לך יד בשביתה הזאת?

מר זאב שפיגלר : סליחה, לי אין שום יד בשביתה והשאלות שלך ממש מקוממות ולא במקומן.

אנחנו מדברים על כל מערכת החינוך אבי. מנהלת קריית החינוך עוזבת כרגע,

וועד ההורים על סף של בצורה כזאת או אחרת, שביתה והחמרת הליכים, לא

החמרת הליכים, יש כאן נציגים של וועדי ההורים, יש את היושב ראש הוועד

היישובי שהיא תבוא ותדבר בשם עצמה.

מר אברהם בינמו : אבל היא לא פה, איך היא תדבר, היא לא פה.

מר זאב שפיגלר : היא נמצאת כרגע באילת,

מר אברהם בינמו : אבל זה נושא חשוב, איך נוסעים לאילת? איך נוסעים לאילת כשהנושא חשוב?

מר זאב שפיגלר : רבותי, אנחנו מדברים ... בואו תרשמו את ההערות שלכם בצורה מסודרת אני אשמח לענות לכל אחד, אבל תנו לי קודם לסיים. אני מעולם לא הפרעתי למי שדיבר,

דוברת : ממש לא, אבל,

מר זאב שפיגלר : תודה.

דוברת : בבקשה.

מר זאב שפיגלר : אנחנו מדברים על נושא של בתי ספר, אתה באת וציירת כאן, אתה באת והנחת .. מולנו כל מיני ציטוטים כמה החינוך הוא בסדר, וצולח והכל. אני רוצה להגיד לך אבי, שהחינוך לא הכי טוב,

מר אברהם בינמו : איפה? איפה שאתה רואה,

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו : אתה לא תפגע בחינוך בנשר.

מר זאב שפיגלר : אבי בפאן האישי, אבי, נעמי, נעמי, נעמי, סליחה אני מבקשת נעמי ברשותך, סליחה, סליחה,

גב' נעמי כספי : חינוך לא טוב הוא ...

(מדברים ביחד)

מר זאב שפיגלר : נעמי, אם תרשי לי לדבר,

(צועקים ביחד)

מר זאב שפיגלר : אבי אתה מוכן?

מר אברהם בינמו : תני לו לדבר.

מר זאב שפיגלר : תודה.

מר אברהם בינמו : זהו סליחה. בבקשה.

מר זאב שפיגלר : גב' נעמי היקרה,

גב' נעמי כספי : מספיק נעמי,

מר זאב שפיגלר : לא. את יקרה ואני מכבד אותך,

בבית ספר רבין למעלה מחצי שנה, אין מחשבים. כיתות שלמדו כל שנה שיעור מחשב, במשך חצי שנה המערכת לא מצאה לנכון איך להשמיש מחשבים ולתת לילדים שיעור מחשב. אז המערכת עובדת מצוין. אין שיעור מחשבים, ואין בוא נוריד שיעור היסטוריה, שיעור ... חצי שנה, כל פעם נעשה זיג זג ונבטל שיעור כזה או אחר. יש כאן, אני מודה, יש מפגע בטיחותי בבית ספר תיכון מקיף נשר. העלו את זה בפני הרשות, מספר פעמים. עם הכבוד לחברי מועצת העיר, סליחה, חברי מועצת התלמידים הוציאו מכתב לראש העיר בנוגע למהלך מדרגות שנמצא בתוך מתחם בית הספר, שכל חורף יורד גשם מרטיב וילדים מועדים. בתוך הבית ספר. ילדים נופלים. בראשון, סליחה ב- 11.1 הם הוציאו מכתב אליכם אבי, יחיאל, אתם גם כן הגבתם ואמרתם שאתם בטיפול ותוציאו מכרז, לא תוציאו מכרז, ביטלתם, מאז שלושה חודשים מפגע בטיחותי בתוך בית ספר ואנחנו נותנים לזה להמשך, עוד ילד ייפול, עוד ילד יהיה ... עד שלא,

מר אברהם בינמו : סליחה, אתה מאחל את זה? או,

מר זאב שפיגלר : סליחה חס ושלום. אני קודם מעלה את זה כדי שתבצעו את זה, אבי. אם הייתם מבצעים את זה כשהעלו את זה לפניכם, אני לא הייתי אומר מילה. ההפך הייתם מקבלים שאפו. טיפלתם במפגע הבטיחותי מנעתם מפגע. אבל משום מה, אתם לא מבצעים את זה. רבותי אנחנו מדברים על משהו בטיחותי. לא הגיע באמת הרגע להגיד בטיחות עומדת בפני הכל. אם אתה לא מעודכן, אני אתן לך את המכתב שהוציאה מועצת התלמידים אליכם. מכתב נורא נחמד,

מר גאורגי גרשקוביץ : מתי זה היה?

מר זאב שפיגלר: סליחה, המכתב יצא ב- 11.1, סליחה הוא יצא לראש העיר מר אבי בינמו, אתה רוצה שאני גם אצטט גם מהמכתב? אני אצטט לכם גם, מפגע בטיחותי שמועצת התלמידים מתכנסת אחרי שתי ישיבות, לפני זה היא דיברה עם מנהלת בית ספר, העלתה את הנושא בפנינו, ההנהלה, מנכל הרשות העלתה בפנינו את הנושא הזה, לא נפתר לא נעשה דבר, בא וזה, אתם רוצים שאני אגיד לכם את האמת? שאפו. שאפו לתלמידים היקרים האלה. שאפו לילדים שלקחו יוזמה. רבותי תקלטו, מה זה? ילדים לקחו יוזמה. אני גאה בזה, זה מחמם את הלב, ואומרים רבותי, לא נפטרה הבעיה, יש פה מפגע בטיחותי, עד שלא יהיה אסון מה נעשה לקחו, עשו מעשה. הם נפגשו, הוציאו מכתב מכובד מאוד לראש העיר על מנת לפעול. למה אנחנו מתעלמים מזה?

מר אברהם בינמו: אני אשמח אם תיתן לי,

מר זאב שפיגלר: בבקשה. אתה רוצה שאני גם אקרא, אני גם אקרא לך מה שכתוב, בשמחה. בית ספר רבין התחלנו אבי, אתה אומר הכל בסדר, וגם את אומרת. את ידעת שבבית ספר רבין, בלי שום קשר לנושא שכרגע הולכים להתעסק תלמידים נוספים עקב הבניה החדשה, שהיא דבר מבורך, בבית ספר רבין כרגע שיעורים פרטניים נעשים לתלמידים במסדרונות. המורים מוציאים שולחן למסדרון בית ספר. מלמדים את הילדים במסדרון. זה יעלה על הדעת.

מר אברהם בינמו: יעלה.

מר זאב שפיגלר: יעלה? אוקי אז בוא נמליץ עוד 10 עוד 20 עוד 100 תלמידים נשים אותם בחוץ, תחת כיפת השמים ויעשו את השיעורים תחת כיפת השמים, אם זה יעלה על הדעת. תראה אבי, אנחנו חושבים כעיקרון שצריכים לעשות סטופ. אנחנו צריכים לשעוט ללב הציבור, זה התפקיד שלנו, אנחנו הנבחרים שלנו, סליחה אנחנו הנבחרים של הציבור. אנחנו צריכים לשאוף למה שהציבור מבקש מאתנו. הציבור מבקש מאתנו עצרו. תעשו חשיבה, תקשיבו למה שכואב לנו, בואו תטפלו בדברים האלו, תאמין לי אפשר להגיע לפתרון. לא צריך להגיע

לשיטה, זה רק השביתה, השביתה זה אמצעי ל... לא היה צריך להגיע לזה. רבותי עשרים שנה לא הגענו לזה. בעשרים שנה היו חילוקי דעות, היו חילוקי דעות מאוד גדולים. לא הגענו לשלב הזה, המערכת התיישרה ופעלה בצורה נכונה. למה אנחנו לא מסוגלים לעשות את זה? למה? בכל מקרה, אנחנו חושבים אבי שבית ספר גבעון צריך להישאר פתוח. וסיעת הליכוד באה ואומרת שלא ניתן יד לסגירת בית ספר גבעון, אנחנו בעד לסדר אנחנו בעד לשפר, אבל קודם נבנה, ננסה ואחר כך נעשה את השינוי הנדרש בתיאום עם וועדי ההורים, עם התושבים, לשתף אותם יחד ולא להנחית עליהם החלטה כזו או אחרת.

מר אברהם בינמו: תודה רבה. כן בבקשה,

מר רועי לוי: ערב טוב לכולם. לכל מי שהגיע, אני מבקש קודם כל אני חושב שאתמול והיום גם ראיתי את זה, נפל דבר בעיר. שהמ...לית הודיעה שהיא מתפטרת, אני רוצה קודם כל לברך אותך ולהודות לך בשמי ובשם הסיעה שלי, על ה... ועל התקופה שנתת לנשר,

גב' נעמי כספי: אוי, אמרתי לך אתמול שזה לא נכון. הרי אתמול ידעת שזה לא נכון. למה אתה סתם אומר? הרי אמרתי לך,

(מדברים ביחד)

מר ישי איבגי: יש לי הוכחה מוחלטת שזה נכון.

גב' נעמי כספי: אה, סליחה. ... אהבת ילדים,

מר רועי לוי: אתם רוצים שאני אקריא מה ראש העיר כתב להם למחר?

מר אברהם בינמו: זה לא רלוונטי לדיון. אם אתה רוצה להבעיר אש כרגע,

מר רועי לוי: אם את לא רוצה לקבל את הברכות שלך כרגע זה בסדר זה העניין שלך. אני אברך אותך, בבוא הזמן במועצת העיר לברך אותך ולהודות לך על העשייה שלך, זה קודם כל, ובהצלחה בכל אשר תלכי. זה מן הראוי שבן אדם שנתן שנתיים .. שיברכו אותו, ... מילא לברך אותו אז בסדר.

מר משיח עמר: רועי ברשותך, אם אתה בשתי דקות פה, .. בשתיים עשרה את ה..

(מדברים ביחד)

מר משיח עמר: נכון, נכון, שזה לא על סדר היום, אני באמת חושב שאדם שהוא נמצא בתפקיד של אמון, זה תפקיד של אמון, וכשאדם שנמצא בתפקיד של אמון כמו מנכ"ל עירייה, כאשר הוא מתפטר זו הבעת אי אמון במי שמינה אותו. אבל לך לאביגיל אני רוצה לומר, הצלחה בהמשך דרכך.

גב' אביגיל דרב: תודה. באמת תודה. כדאי לחזור לנושא אני חושבת, לא פחות חשוב, מר משיח עמר: תראי כל דבר הוא חשוב. מנכ"ל לא מתפטר כל יום, את מתפטרת או לא מתפטרת?

גב' אביגיל דרב: אתה חושב שזוהי שאלה לפרום הזה? ולסדר יום הזה? אני חושבת, מר משיח עמר: אני חושב שזה מעניין את כל,

גב' אביגיל דרב: תשמע, אני מאוד מכבדת אותך ואני מאוד מחבבת אותך ואני מאוד מכבדת פה את כולם אבל אני חושבת שגם אני אמרתי שיש פורומים שזה לא לא לעניין להעלות כזה נושא. וכשזה, סליחה רגע, רגע, רגע, תנו לי רגע להשיב. כשיהיה משהו ברור ורלוונטי וסופי אני חושבת שאז אפשר לבוא ולהגיד. ומר שמועתי שסליחה שככה אני קוראת לאתר שאתמול זה פורסם, זה לא מעבר למר שמועתי כי שנת 2015, כל מיני אמירות נזרקו לאוויר,

דובר: תזכרי שאת יצירת עובדי היציאה.

גב' אביגיל דרב: נכון.

תושבת: אני רוצה להתפרץ גם אם זה אומר שאני אצא מהדיון. אתם מדברים על ראש העיר שהוא לא מכבד ולא קשוב לתושבים. אתם לא מכבדים אותה. היא אומרת לכם שזה לא רלוונטי לדיון ותעצרו.

מר דן תיכון: אני לא יודע מי את ומה שמך,

תושבת: אני אצא אם יהיה צורך,

מר דן תיכון: אני אתייחס אליך בכבוד, אבל יש נוהל,

תושבת : אבל אתם לא מקשיבים לה.

מר דן תיכון : אנחנו ועוד איך מקשיבים.

תושבת : בעיני זה לא,

מר דן תיכון : בעינייך לא. אבל אנחנו מקשיבים, אם היא תגיד שלא היו דברים מעולם,

(מדברים ביחד)

גב' אביגיל : ... זה מה שאמרתי.

דוברת : אני חושבת שהתכנסנו פה לקטע מאוד מאוד חשוב,

מר אברהם בינמו : שששש,

מר דן תיכון : אני חושב שאזרחים מכובדים .. מתערבים בעת הדיונים עד כדי פגיעות

אישיות, אני מבקש למנוע את המשך ה...

מר אברהם בינמו : בסדר גמור.

מר דן תיכון : שאני מעריך מאוד, אבל ...

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו : אני מבקש מהקהל, אני מבקש מהקהל לא להתערב.

דובר : אתה מה שתגיד, על הראש שלי. אתה מה שתגיד על הראש שלי.

(צוחקים)

מר אברהם בינמו : רבותי, הוא אמר מה שתגיד זה בסדר. כן. בבקשה מר דן תיכון.

מר דן תיכון : רק בירכתי את המנכ"לית, ... שהיא התפטרה,

מר רועי לוי : אני רק בירכתי זה הכל.

גב' אביגיל : תודה רבה.

מר רועי לוי : אני חושב שמועצת העיר היום לא התכנסה סתם, התכנסה על ידי חתימה של

רוב של חברי המועצה, 8 מתוך 13, שהביעו תמיכה בעמדה נגד סגירת ... שבוע

שהבנת, אדון ראש העיר, רצת אני חושב למהלך הזה אני חושב מהר מדי, חפוז

מדי, בלי שיקול, לא, מבלי ששקלת את כלל השיקולים, אני בטוח שאתה

סבור, וקראתי גם שאתה כותב, שאתה סבור שאתה עושה טוב יותר לילדים.

ייתכן. אני סבור שאתה טועה, ולא בפעם הראשונה. אני חושב שאתה טועה לאורך זמן. אני חושב שאתה לא מתכנן, אני חושב שאתה לא מבצע. השקעה בהורים זה לא השקעה בתלמידים אני בעד השקעה בהורים, אני בעד הצהרונים, .. אבל זה לא השקעה בתלמידים. וזה ניכר. עכשיו אתה ידעת, ואני מנסה להיכנס ככה לנסות לפחות להיכנס לראש שלך ולהבין, הרי אתה יודע שהולכות להבנות דירות, אתה יודע שאוטוטו מאכלסים דירות, אתה יודע שהולכת, אתה הנחת אבן פינה לשכונה חדשה, זאת אומרת כל הנתונים נמצאים מתחת לידים שלך ומול העיניים שלך. ואותם ... את זה במועצת העיר, גם בנושא השב"ס. שהלכת ואישרת שבס מיובא ל... אמרנו לך אדוני ראש העיר אין מספיק מקומות, אין תשתיות בשביל שבס, אנחנו לא מתנגדים, הלוואי שהיה אפשר לבנות גם 40 קומות, ו- 50 קומות, יש מצוקת דיור בנשר, כולנו יודעים, אני מרגיש את זה באופן אישי את מצוקת הדיור כאן ואת מחירי הדיור הגבוהים. אבל זה שלא מיצרים פתרונות, זה שלא מייצרים פתרונות זה בעיה קשה. ואני רוצה, גם להורים שנמצאים פה, וששמעו כל מיני דברים, בהמשך אנחנו נפרסם את המסמך הזה, אבל זה מסמך שנכתב ב- 21.10.2014,

(קולות התארגנות)

מר רועי לוי: על ידי מחלקת החינוך בעירייה, וכך הוא כותב לראש העיר, ואני מדבר כרגע רק על נושא גבעון, אני לא רוצה להרחיב מעבר לנושא גבעון. כיום לומדים בבית הספר, זו השורה התחתונה, 124 תלמידים בלבד, ויכולים להיקלט 296, דהיינו לאחר שהוא עושה את החישוב של השכונה החדשה, סך הכל 240 תלמידים, אמור להגיע בית ספר גבעון לפי מפתח של 552 יחידות דיור, מאז זה עלה, ובוודאי כולכם יודעים שזה יעלה. זאת אומרת ידעת. כתב לך בכיר מהחינוך, כתב לך את זה במסמך רשמי, עם לוגו של העירייה, שהבית ספר הזה הולך לגדול כמעט כפול 2 ממה שהוא היום. אוטוטו עוד שנתיים. ועדיין בחרת לסגור את בית הספר. אז באת ואמרת לי באחת השיחות ... ההוא, ואמרתי לך

אבי ... הבית ספר ההוא, בוא ונבנה בית ספר חדש. ... אבל למה להרוס וקודם לבנות, ואחר כך לבנות? ולא לבנות ואחר כך להרוס? בדיוק, ראית את זה ושוב, התהליך ... אותו אני לא מבין, הרי ראית את הבעיה הזאתי נוצרת לך מול העיניים במגרש חניה. עד היום אין מגרש טניס, כבר כמה? חמשה חודשים ששה חודשים? אין מגרש טניס, לשחק למה? כי קודם הרסת את המגרש טניס, ואחר כך בנית אותו. במקום קודם תבנה אותו, תעביר את הטניס, ותבנה. אי אפשר להבנות מההריסות. זה לא הולך, זה לא נבנה,

מר משיח עמר: דרך אגב, עם כל זה, שני שלישי מהתלמידים הם לא נמצאים בשיעורי טניס, במקום 150 היו משתתפים רק 50. 100 תלמידים אין להם איפה ללמוד.

דובר: היא הנותנת,

מר משיח עמר: זו מערכת מעודכנת כבר,

מר רועי לוי: אני חושב שלא שגינו, מערכת החינוך בנשר הייתה חזקה, אני חושב שלהרוס את מערכת החינוך, ייקח לך זמן מסיבה שהיסודות שלה הם כל כך חזקים, שלהרוס אותם באמת ייקח זמן. יש לנו מערכת.. יש לנו ילדים מקסימים בנשר. יש לנו מורים משובחים שאוהבים את התלמידים אבל אתה הולך לשם, ההתפטרות של חיה, מה שקורא בעירייה מה שקורה בבתי הספר, ושפיגלר נגע ככה בקצה המזלג, מה שקורה במתנ"ס, ... זה חלק מהחינוך בעיר, החינוך הבלתי פורמאלי... מתנ"ס שלא מתפקד, הכל מוביל הוביל את חברי המועצה להגיש את ההצעה הזאתי לסדר יום אז זה בסדר שאתה חושב שאתה דיקטטור, אבל היום הוכחנו שאתה לא דיקטטור. יש כאן חברי מועצה שהיום יצביעו נגד הסגירה של בית הספר גבעון, ובעזרת ה' אנחנו כולנו נבוא בראשון בספטמבר בתחילת שנת הלימודים בבית ספר גבעון חי תוסס, ועוד יותר... תודה רבה.

מר אברהם בינמו: תודה רבה.

מר דן תיכון: אני בטוח שאני לא אהיה פופולארי היום בעיני כמה מן האנשים. אם הניירות

האלה זה מבוא למערכת בחירות התחילה מערכת הבחירות בנשר ואני יכול להבטיח לך שתשב פחות משנתיים וחצי, בנושאים כאלה אתה מתחיל אתה אף פעם לא יודע איך אתה גומר. אני לא חבר במערכת החינוך ואין לי ילדים בבתי הספר, הנכדים שלי אוטוטו מסיימים גם את הריאליה, כך ש, במצבים כאלה בכנסת, הייתי מכין שני נאומים, שהנושא היה שקול, היה לי נאום בעד מימין, והיה לי נאום נגד משמאל. ברגע האחרון הייתי מגבש את ההחלטה שלי על פי הדברים שנאמרו, והייתי שולף או את הנאום מכיס ימין או את הנאום מכיס שמאל, ללמדך אדוני ראש העיר, שאני לא .. לעניין הזה, ברור שאני לא ממציא את זה לעניין הזה, ובצער, לא קיבלתי עיון על המצב של מערכת החינוך במשך השנתיים האחרונות. אני לו לא היו כאן נשים הייתי מספר בדיחה יפה אבל היה כאן עורך מעריב שכתב, שמת לפני חמישים שנה בדיוק, קראו לו... היה לו מאמר שנקרא איפכא ד,

מר אברהם בינמו : איפכא מסתברא, המייסד, המייסד.

מר דן תיכון : יפה שאתה יודע, אני עשיתי טעות כדי שתוכל לתקן. עכשיו אני לא מבין, חשבת שאני בא לכאן והיות ולא עקבתי אחר המשבר, ואני מצוי אצל המשברים הכי קשים במדינת ישראל, שכל בוקר הייתי קם ואלון חזן, היה מודיע לי דרך הרדיו שהיום יש שביתה בנמל אשדוד, או שהיום יש שביתה בנמל חיפה, או שיש ... בעיר, או ששלושת הנמלים אף פעם לא הייתי מוכן. תמיד הייתי מופתע. אני מוכרח לומר שעל השביתה הזאת, שהיא מעשה חשוב, בעיני, אבל זה הנשק האחרון שמשתמשים, שביתה, ובמיוחד שמשביתים מערכת חינוך מפוארת, מן הטובות שיש במדינת ישראל, וכל סכסוך וכל משבר לא יגמד את ההישגים של אלה שבנו את המערכת הזאת ועושים את המלאכה עד עצם היום הזה. להרוס זה לא עניין של מה בכך, זה לא זה לא ייעשה ביום אחד. אבל הייתי רוצה לשמוע ממך שהרי אני מודה שלא הייתי אצל העניינים ונשאר לי יום שישי בשעה עשר, צלצל אלי חבר מועצה שאני מעריך אותו מאוד מאוד,

ואמר לי להווי ידוע לך, שפרצה שביתת בבתי הספר, והם יודעים ירדתי לכמה מבתי הספר, מצאתי כמובן רק את המורות שוחחתי עם כמה מורות, זאת הייתה שיחה מאוד מאוד מעניינת כדי להבין את עיקרי המשבר. אז תסביר לי אדוני ראש העיר, ואולי ישנה כאן נציגה של וועד העובדים, איך? איך היה מסמך ביום חמישי בשעה תשע, שני הצדדים ישבו באיזה שהוא מקום, גיבשו מסמך, כאן יש חילוקי דעות. יש כאלה שאמרו שאתה ביקשת הפסקה ירדת ונעלמת. יש כאלה שיאמרו בעצם, הגענו להסכם אבל פתאום הועלו עוד דרישות ועוד שוחד, הייתי רוצה לשמוע ממך איך אתה מתאר את מה שקרה? מה הביא בעצם למשבר שהוא חמור ביותר שמשביתים מערכת חינוך אני לא זוכרת שבריאלי בחיפה, השביתו את מערכת החינוך במשך שנים ובודאי שלא בירושלים שממנה אני בא. אבל, יש חילוקי דעות, אני זהיר מאוד כשאני אומר, גם כשאמרת שכל אחד לוקח את החוק לידי כי הרי מחר כל קבוצת אנשים יכולה להחליט שהיא סוגרת או מחסלת וזה קרוב יותר לאנרכיה מאשר לשלטון מסודר, ואנחנו עדיין באחראים ל... אז כאמור, אני נכשלתי בשאילתא בתחילת הקריירה שלי שנדמה לי שהכותרת שלה הייתה שמש בגבעון דום. והעליתי לדעתי כמה השגות למה סוגרים ואיך סוגרים ויש מספיק תלמידים ואין מספיק תלמידים, והייתה התייחסות, וזה לא משנה, שהרי כבר אמרתי שאני לא מצוי אצל מערכת החינוך, במדינת ישראל אבל אני מצוי בעינם של משברים שאני חווה אותם חדשות לבקרים, אז בעצם, אתה יכול לומר לוועד העובדים שאני בוועד העובדים, סליחה. לא הייתי ממהר להשבית את מערכת החינוך ב... כשאתה לוקח תאגידים ואתה משבית אותם זה בעצם נשק יום הדין ואתה לא משתמש בו לאחר שנראה לך שאין, שיש.. ולכן אני מוכרח לומר לך שבמרכז... חברי שביקרו אותי בבית חולים לפני שנכנסתי עליתני על שולחן הניתוחים קיימו אתך מתוך החדר שלי שיחת טלפון ואתה אמרת, שלא אצה לך הדרך בעניין סגירת בית הספר ואתה מוכן לבדוק את העניין. אבל כבר

אמרתי אני לא במצב שאני יכול לומר מה צריך לעשות זה נושא כבד משקל, בשכונה חשובה בנשר, בונים גורדי שחקים ייכנסו לשם אלפי תושבים בזמן הקרוב ביותר ובזמן הרחוק יותר. והשאלה ששאלתי אותך בעת שוועדת השמות שאני חבר רק בוועדת השמות, שאלתי אותך תגיד אנחנו בונים כאן גורדי שחקים האם אנחנו בונים תשתיות מתאימות לאותם תושבים שיבואו לגור. ואמרת לי, שיש בעיה ושצריך להתייחס לנושא הזה. ואני חושב שזה נושא חשוב ביותר. לכן אני צריך לסכם ולומר אדוני ראש העיר, אני לא יודע למה אצה לך הדרך לעניין בית הספר. תעצור, יש לך את וועדת החינוך, תעלה את כל הטענות.. ונראה איך מגשרים על פני אי ההבנות. ואני מבקש ממך, יכול להיות שההחלטה היא כן סוגרים את בית הספר, לא סוגרים את בית הספר, מחכים שמשרד החינוך יחליט והשנה לא לסגור, ושנה כן לסגור. אלה החלטות חשובות ביותר, אבל זו, זה לא המהות. אנחנו רוצים שתניח את נושא החינוך עם מחזיק תיק החינוך בעיר הזאת, המועצה או מי שאתה רוצה לקיים דיון רציני נכניס את כל הנתונים לגבי כל תוכניות הבניה שלך הן למטה והן למעלה, ואת כל בתי הספר ואת כל התשתיות ונראה מה אנחנו מקבלים. כי זה בסך הכל תוצאה שאפשר לקבל אותה, וצריך לקבל אותה. וההרגשה כאן, שאצה הדרך. ואמרתי לך, שאתה מתחיל במשבר, אתה אף פעם לא יודע איך אתה גומר, משום שאתה לא יודע, אמרתי פעם לאיזה שר אוצר שאתה לא יודע איך אתה גומר, מוטב שלא תתחיל. ולכן אני אומר לך, לעצור, לקיים דיון, ננסה לגבש החלטות, נשמע את וועד העובדים ואת וועד התלמידים ואת כל מי שאתה רוצה. וכל מי שיש לו מה לומר בנושא הזה, וגם אני אעלה את השאלה מדוע התפטרה הגברת ג'רי, אני לא מכיר אותה, אתה יודע שאני מודע, ואני מעריך את החינוך, ואני לא יודע למה, אבל כנראה שאין לי מה לתרום, למערכת החינוך של נשר, לפחות באזרחות, אני יודע, אני רחוק מאוד מ... דמוקרטיה, ולכן אני בא ואני אומר לך אני אצביע בעד הצעת ההחלטה, אני

מכבד,

מר אברהם בינמו: איזה? אתה מציע להקים וועדה?

(מדברים ביחד)

מר דן תיכון: בזה אני .. בזה אני, אמרתי לך שיש לי שני נאומים בכיס. ועד הרגע הזה לא החלטתי איזה נאום אני נושא, אבל אני רוצה לשמוע ממך, מה קרה? למה הגענו למצב הזה? מה היה שם? למה נשברו ה... או היחסים או איך שתקרא לזה, האם אתה הסתכלת? האם הם הבינו אותך שלא נכון? אולי הייתה בכלל אי הבנה בין שני הצדדים ומוטב היה לשבת לפני שמכריזים על שביתה כי לא הצליחו להשיג אותך. אני לא מזלזל בזה שיש ... מבית, ואני גם לא מזלזל בעבודה שלך, אני מעריך מאוד ומוקיר אותה מאוד... אני חושב שאת נכס לעיר וצריך לשלם לך,

גב' אביגיל: תודה רבה, תודה רבה,

מר אברהם בינמו: תודה רבה, כן דוד? אחר כך תתייחס, אני, לפני שמישהו יתייחס אני רוצה להגיד שבעיני דוד עמר, ראש העיר לשעבר, הוא מבוני החינוך וממייסדיה במשך 25 שנה, והביא אותה להישגים מדהימים שאין להם אח ורע במדינת ישראל. ובהזדמנות הזו זו הזדמנות טובה בעיקר על מה שהוא עשה, השיג, ממערכת החינוך, אני אומר את זה כיום ואני אומר את זה מעל כל במה שאני נמצא בה, וכשתרצה להגיד, תגיד לי, נאפשר לגב' נעמי כספי לומר את דברה. נעמי,

גב' נעמי כספי: אוקי. דן, אני רוצה לתאר לך מה היה במפגש ביום רביעי,

מר דן תיכון: חבל שאת עושה את זה עכשיו ולא ביום חמישי שעוד מוקדם היה להציל את המצב.

גב' נעמי כספי: אני רוצה להגיד לך שיחיאל ואני הרגשנו נורא נורא נבוכים, הלשכה של ראש העיר הייתה מלאה באנשים שישבו על השולחנות, על כסא ראש העיר, כשכולם יוצאים ונכנסים בחדר, מהחדר, צועקים, מרימים טלפונים אחד לשני כדי

לקבל הנחיות איך ומה, ובמשך 4 שעות היה פשוט כאוס. אני עמדתי בצד, ניסיתי להרגיע אנשים, ניסינו להבין, יחיאל ואני מה הם רוצים, וכשכל פעם הם הוסיפו סעיף לרשימת התביעות אמרנו בסדר, תרשמו.

מר דן תיכון: אחרי שגובש המסמך?

גב' נעמי כספי: כן. כן. כן. המסמך גובש, יש פה אנשים שהיו בישיבה,

מר אברהם בינמו: אתה לא היית.

דובר: תהיה לי הזדמנות גם,

מר אברהם בינמו: כן. כן בטח,

(מדברים ביחד)

דובר: תיתן להם להגיב,

גב' נעמי כספי: היה מסמך שגובש, שחלק מההורים אמרו ליושבת הראש תחתמי. תחתמי, והיא לא הייתה בטוחה בכלל, היא הייתה מאוד נבוכה מאוד מבולבלת,

דובר: היו לה שני נאומים?

גב' נעמי כספי: אני לא יודעת אם היו לה שני נאומים, אבל היא הייתה מאוד מאוד מבולבלת, והיא לא ידעה, והיה נורא נורא קשה לקבל החלטה. ויחיאל ואני אמרנו, יש לכם החלטה, כמו שאתם רוצים. תקבלו את ההחלטה. אתם קיבלתם, ואני יחיאל ואני מתחייבים בפניכם שכל מה שכתוב כאן מקובל. אתם לא צריכים להיבהל.

מר רועי לוי: אמרת אותו הדבר גם לראש העיר שיחתום? או רק להם,

גב' נעמי כספי: רגע, רועי אני,

דובר: רועי, זה מבלבל,

גב' נעמי כספי: רועי, תקשיב, אני רוצה להגיד לך משהו, צר לי באמת על הילדים שלפני עשר דקות יש לנו מערכת חינוך מפוארת ועוברות עשר דקות והחינוך שנשר נהרס.

אתם מעדיפים את הילדים. באמת, אתה יודע, התקשרה אלי

מר רועי לוי: למה את אומרת שהחינוך נהרס?

גב' נעמי כספי: אתם אומרים.

מר רועי לוי: למה? אני אמרתי שהחינוך נהרס? את עכשיו אמרת בפה שלך שהחינוך נהרס,

(צועק)

גב' נעמי כספי: כן. סליחה,

מר רועי לוי: את אומרת שהחינוך נהרס? למה את אומרת כזה דבר? את אומרת נהרס? למה

את אומרת שהחינוך נהרס? איזה מן דבר זה?

דובר: בגלל ההתנהגות של ההורים.

מר רועי לוי: של מי? לא. היא לא אומרת שהם...

גב' נעמי כספי: רגע, אתה מדובב אותי עכשיו?

מר רועי לוי: לא. את אמרת נהרס, אני

גב' נעמי כספי: אתה מדובב, בסדר אוקי. מה שישי איבגי אמר, מדרון חלקלק מערכת הרוסה.

לפי דעתי צריך להיזהר, ולדבר בזהירות רבה כשמדברים על מערכת מפוארת

כמו בנשר, על מערכת שהיא הרוסה.

מר רועי לוי: (צועק) למה את אומרת הרוסה כשאת מדברת על מערכת

(מדברים ביחד)

דובר: נעמי אני, נעמי אני עדיין,

(צועקים ביחד)

גב' נעמי כספי: אני לא אמרתי, ישי אמר,

(צעקות)

דובר: נעמי, נעמי,

גב' נעמי כספי: רגע, רגע,

מר רועי לוי: היא רוצה להבין מה שהיא רוצה להבין, הרי את ... יש לי פרוטוקול שיחיאל

אומר ראש העיר, ראש העיר אומר, אין הנהלה חד משמעית,

גב' נעמי כספי: אני חותכת עכשיו. אני מדברת עכשיו, ואני לא הפרעתי לך. בבקשה, בבקשה.

אני חושבת שיש פה ניצול ציני באמת של מצוקה של הורים, שרוצים רק טוב

בשביל הילדים שלהם, ושצריכים לקבל החלטות, שאנשים וכל מיני רעשים
חיצוניים, גורמים להם לא הבין באמת את הצרכים של הילדים שלהם,

מר רועי לוי: (צועק) נעמי למה? למה הצרכים של ההורים
(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: אני מבקש לא להתפרץ לחברי מועצה,
(ממשיכים בצעקות)

מר אברהם בינמו: כן. נעמי סיימה?

גב' נעמי כספי: לא. אני רוצה, אני באמת רוצה להסביר ולהגיד לכל האנשים פה שלפחות אני
וחברי למועצת העיר, רוצים,

(מדברים והמולה גדולה)

גב' נעמי כספי: האמת שזה לא מצחיק בכלל, אותי זה מעציב. אותי זה מעציב נורא, אנחנו
רוצים, ששש,

מר אברהם בינמו: אתה אדם פראי. אתה אדם פראי.

מר רועי לוי: עכשיו אבל, תיקח את המילים שלך בחזרה. מה אני?
גב' נעמי כספי: אפשר לא להפריע לי רועי בבקשה,

מר רועי לוי: מה אני? מה?

מר אברהם בינמו: למה אתה אומר על אזרח פראי?

מר רועי לוי: אני אמרתי שהוא תקף באופן פראי.

מר אברהם בינמו: אהה, אוקי. אז אתה לא פראי. זה בסדר.

מר רועי לוי: מה?

מר אברהם בינמו: אז אתה לא פראי.

מר רועי לוי: קח את המילים שלך בחזרה ות...

מר אברהם בינמו: אמרתי לך, אתה לא פראי.

מר רועי לוי: סליחה נעמי,

גב' נעמי כספי: אני, אני מה זה אשמח אם תתנו לי להגיד את אשר על ליבי. באמת.

הפוליטיקה בנשר לא מעניינת אותי באמת שלא מעניינת אותי הפוליטיקה בנשר. כן ישי איבגי, אתה יכול לנוע באי נחת על הכסא, ולעשות פרצופים, אני לא מכירה את האנשים, אין לי מושג, מי האנשים שעוסקים בו, מי נגד מי, זה לא מעניין אותי. לי חשוב דבר אחד. ואמרתי את זה לראש העיר שהסכים אתי. וגם עם סגנו והמחזיק תיק החינוך. בית ספר לא סוגרים בית ספר מחבקים ומאמצים ומשדרגים ושומרים על הביטחון של הילדים ועושים הכל כדי שהם יוכלו להסתובב במרחב עם אויר צח עם חדרים גדולים ורחבים. עם אולם ספורט עם, אוירה של כיף כשבאים לבית הספר, ואני בטוחה שאף אחד לא יכול לחשוד בנו שאנחנו לא מעוניינים שהילדים בגבעון יקבלו את כל אותם הדברים שאני עכשיו דיברתי. אני רוצה שגבעון יהיה כמו בית ספר רבין. עם המרחבים של הכיתות, ועם האולמות ועם האופציות להסתובב ולרוץ במשך כמה דקות,

(מדברים ביחד)

גב' נעמי כספי: הייתי,

מר ישי איבגי: מסכימים אתך, עד לכאן מסכימים אתך.

דוברת: חבל שאת לא,

גב' נעמי כספי: חבל שגבירתי מעירה, הייתי לפני שנה פעמיים בבית ספר גבעון, בית ספר נהדר חמוד נורא, המורה המנהלת שהייתה המורה של הבן שלי הייתה מורה נהדרת ואני יודעת שהיא מנהלת מופלאה. חבל שאת מעירה סתם, ללא שום בסיס. אה, אני חושבת שמה שאנחנו מציעים הוא טוב לילדים. הוא רק יתרום למערכת החינוך ואני מציעה שאתם תקבלו את ההצעה שאנחנו מעלים.

עו"ד מירית קרוגליאק: אבל זהו, שאתם לא מציעים חלופה.

מר אברהם בינמו: חכי. חכי.

גב' נעמי כספי: לגבי חלופות. לגבי נתונים מאומתים לגבי נתונים עדכניים אתם תשמעו עוד מעט. אבל בבקשה תרדו מהסיסמאות, אם הנושא של הילדים של בית ספר

גבעון מעניין בואו נדבר על הילדים. עזבו אתכם מהמסביב סיסמאות וכו'. בוא

נשמע נתוני אמת ונגיב עליהם. זהו.

מר זאב שפיגלר : ברשותך נעמי,

גב' נעמי כספי : כן.

מר זאב שפיגלר : אני חושב שזה המקום לשמוע מאחד מחברי ועד ההורים,

גב' נעמי כספי : בבקשה,

מר זאב שפיגלר : אם מה שנכתב בפייס בוק זה דברים שונים, נכתב שם שוועד ההורים הסכים

לחתום, נאמר לוועד ההורים שימתין חצי שעה, ראש העיר בדרך חזרה.

המתינו כמו כלבים בחוץ, לא ... אני מצטט מה שנכתב, מה שקראתי,

(מדברים ביחד)

דוברת : זה קרה בפועל.

דוברת : אני רוצה להיות בגובה שלכם, אני,

מר אברהם בינמו : תציגי את עצמך,

דוברת : אני יושבת ראש וועד ההורים של בית ספר גבעון, קודם כל אני רוצה להתייחס

למקרה של, אני יושבת פה ואני שומעת את מה שאני אומרת, לכאורה את

מציגה את עצמך כבורר, אבל לא נותנת שום נתון אמת מתוך מה שקרה

בישיבה.

גב' נעמי כספי : עוד מעט, עוד מעט את תשמעי גם מהחבר שלי,

דוברת : אני נתתי לך לדבר, אז תכבדי אותי בבקשה.

גב' נעמי כספי : בבקשה.

דוברת : אנחנו יושבים בתוך הישיבה, אנחנו מנהלים דיון ובמקביל בתוך הדיון נכנסת

לי כתבה מהעיתון שראש העיר הודיע על סגירת בית הספר, וועד ההורים

התרומם ובעצם החליט לא להמשיך לדבר. אם אתם הזמנתם אותנו לתוך

משא ומתן, אי אפשר שאתם תכניסו במקביל הודעה, ראש העיר הכניס הודעה,

שבית הספר גבעון עומד להסגר. את בעצמך באת לשכנע גם אותי וגם אנשי

וועד להיכנס ולהמשיך, נכנסנו יצאנו, המשכנו להתדיין ולשמוע, ואז בעצם יצאנו החוצה, חזרנו בחזרה, יחיאל הציג את הפתרון, הועמד מסמך שעומד ברשות כל אזרחי העיר כדי לחתום, ואז בעצם ראש העיר תפס את הרגליים שלו ויצא, והלך ולא חזר. אנחנו עמדנו בחוץ והמתנו והמתנו שיחות היו טלפון, אפילו יושבת הראש של הוועדה היישובי סימה ... לראש העיר הביתה, הוא אמר אני לא מגיע, ואל תגיעו אלי, והמשכנו, דיברו עם הנהג שלו, הוא אמר שעוד חצי שעה ראש העיר יגיע, עד היום שום דבר. זה מה שהיה בפגישה.

מר אברהם בינמו: תודה רבה. כן? התייחסות נוספת? דוד? בבקשה.

מר דוד עמר: אחרי יחיאל.

מר אברהם בינמו: אהה,

(צוחקים)

מר אברהם בינמו: אני מכבד אותך,

מר דוד עמר: גם אני מכבד אותו.

מר אברהם בינמו: אה ניב אתה מוכן?

אני, אני אגיד כמה דברים, כן, נבקש להקרין את זה, חלק מהדברים שלי,

גב' נעמי כספי: לכבות את האור,

מר אברהם בינמו: לא, לא צריך לכבות את האור, לא צריך לכבות את האור. רואים. רואים

רואים,

מר ניב רוסו: נתקע לי המחשב אז עוד שניה אחת.

(קולות התארגנות)

מר אברהם בינמו: טוב, אני אתחיל, ברשותכם, אני מבקש להתייחס למהות העניין. אני אנסה

גם להתייחס לפרטי העניין. בעניין פרטי העניין כיצד, ואיך, התנהלו השיחות

והדיונים ביני לבין הוועד, .. שלשמו התכנס אותו, אותם הוועדים היה בית

ספר גבעון, ולאחר כשעה וחצי, בדיון ענייני, התקבלה הסכמה שהייתה

מקובלת, ככה הרגשנו, הן על הוועדים והן עלינו. אלא משהלכו לכתוב את

ההסכמה שהיא בת 4 שורות, 5 שורות, היא הפכה למסמך,

דוברת: אבי, לא שומעים אותך,

מר אברהם בינמו: היא הפכה למסמך עם 16, 17, 18 סעיפים, אני, אני לא נעלם. צלצלו אלי, אמרתי רבותי, אני לא חותם על מסמך שכזה, מה עוד שקודם לכן הצעתי שיתקיים דיון בנושא מערכת החינוך בתוך עשרה ימים, כדי שבאמת נשמע מורים, מנהלים, וועדי הורים, תלמידים וכיוצא בזה. אני זקוק לכל חייל ... אני צריך להאמין גם בדרך שאני הולך בה. בנושא הזה, מבלי לרדת לפרטים, הם צודקים, אנחנו צודקים, זה, אני לוקח את האחריות על כל מה שהיה, אני גם אחראי על הנושא של השביתה. כלומר, הייתה הצעה מוסכמת על וועד ההורים ועלי,

דובר: הייתה הצעה?

מר אברהם בינמו: הייתה הצעה מוסכמת, שהייתה קשורה בגדול ב... בית יהושוע, ולאחר מכן היא הפכה להצעה שנוגעת ברבין ובחינוך וב, יש בערך 16 סעיפים, חוץ משדות התירס בשדות אלבמה הכל היה שם.

מר ישי איבגי: המכתב יצא עם לוגו של העירייה? סתם לדעת,

מר אברהם בינמו: לאחר,

דוברת: כן.

מר ישי איבגי: איך הוא יצא? מי הוציא אותו?

מר אברהם בינמו: מאחר, מאחר, מאחר,

מר ישי איבגי: אז הסכמתם?

דוברת: ברור שהסכמנו,

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: סליחה, סליחה, אני מדבר עכשיו למה אתה מפריע לי?

(ממשיכים בצעקות)

מר אברהם בינמו: לא, לא, סליחה, אני רק מבקש לסיים את הכל,

מר רועי לוי: ... לתקן גם אם זה היה מסמך בן 10 סעיפים,

מר אברהם בינמו: אז,

מר רועי לוי: ... ואז לקיים דיון לגבי שאר הדברים,

דוברת: המסמך היה בן 11 סעיפים ואני הייתי שם.

(ממשיכים לצעוק)

מר אברהם בינמו: סליחה, סליחה, סליחה, סליחה, רבותי סליחה, אם נדבר על הפרטים לא

נצא מזה, לכל אחד יש לו דעה, וכנראה כל אחד חושב שהוא יועץ משפטי.

היה סיכום ברור, בנושא גבעון, שהוסכם על כולם. מאותו הרגע שהוא הוסכם

על כולם, באותו הרגע, אחרי שתי דקות, הוא היה צריך להסתיים. הוא לא

הסתיים. כי האנשים, מאחר והם אינם כאן, אז אני לא אנקוב בשמות, אמרו

שצריך לקבל אישור מאחורה, מעוד אנשים,

דובר: מהוועד שלהם,

מר אברהם בינמו: אז מאחר, סליחה. סליחה אדוני אל תפריע לי. אל תפריע לי.

אם אתה בא ומייצג מערכת, מן הסתם אתה גם מוסמך לדבר, לחתום בשמם.

מאחר והם לא הובילו את המהלך הזה, בצורה שלא מכבדת אותם לדעתי, ולא

מכבדת אותנו. הודעתי להם שאני לא אחתום על המסמך. אני לא צריך להיות

פופולארי ולקושש עצים, ולקושש קולות, הלכתי עם דעה ברורה. לא נעלמתי.

הרמתי טלפון לגברת נעמי הפנר, שאני מאוד מעריך אותה, אמרתי לה גבירתי,

עד סעיף 4 בנושא גבעון אני חותם. אז זה לעניין של הפרטים. מר דן תיכון.

אני ברשותכם מבקש לפני שאני אתחיל לענות באמת על מרבית הדברים, אני

אבקש מניב העוזר שלי שיעלה את הקצת על הדברים כדי שנוכל להבהיר מה

אנחנו חושבים. זה קצר, זה לא,

דובר: זה קצר כמו קמפיין בחירות?

דובר: למה אתם מעלים את זה? תעלה את זה בישיבה אחרי זה?

(מדברים ביחד)

מר דוד עמר: אני קיבלתי הזמנה, ישיבה היום, היה סעיף בסדר היום, בית ספר גבעון, סוגרים לא סוגרים, להעמיד את זה להצבעה, תהיה הצבעה ושלוש. בשביל מה כל הפטופוטים האלה ... וזה ככה, אין שום דיון, ולא צריך שום דיון. אפשר לעשות דיון על כל החינוך. אבל כרגע יש סעיף, זה ישיבה שלא מן המניין. אז ראש העיר תעלה את זה בבקשה להצבעה.

מר אברהם בינמו: לא. אני עוד לא אמרתי את שלי.

מר דוד עמר: סליחה. תגיד את שלך.

מר אברהם בינמו: אנחנו למעשה, מבקשים להראות לפניכם, לא אנכרונית, אלא חלק מההתפתחות המתוכננת של העיר נשר בטווח של העשר שנים הקרובות. עכשיו באופן טבעי תרחיש על מוסדות הציבור מערכות החינוך, שצפים וכיוצא בזה. כאשר הנחת היסוד שייבנו כאן כעשרת אלפים יחידות דיור, יש לזה משמעות, בראש וראשונה חינוכית, תחבורתית תנועתית וכיוצא בזה. בשבועות האחרונים, עזוב, תדלג, תדלג, עזוב, זה לא מעניין אותם, תדלג, תדלג, כן בבקשה. אז קודם כל, קצת נתונים, קצת נתונים, כפי שאתם רואים, נשר נמצאת במקום התשיעי במדינת ישראל, במקום התשיעי במדינת ישראל בהשקעה, זה לא המקום מה שהולך שם,

בהשקעה לתושב, כתוב שם תשע, אני יודע מה אני אומר לך, יש לי עיניים חדות, תלך לשקף הבא, אז יהיה לנו יותר קל. טוב, תתקדם קדימה, ... לא חשוב, מלגה לא חשוב, הנושא ... לא חשוב, תעבור, תעבור, לא חשוב, לא חשוב, תעבור תעבור, יופי, לאחר מבזק של 20 שניות, אתה יכול לסגור, לאחר מבזק של 20 שניות, הבנתם. אנחנו יודעים שנשר נמצאת במקום השלישי בהשקעה, בתלמיד במדינת ישראל. עוד פעם אני רוצה לחזור, נשר נמצאת בהשקעה בחינוך במקום השלישי במדינת ישראל. אני אומר לכם עם אחריות, אנחנו נמצאים במקום הראשון. יש לנו מערכת חינוך נפלאה, שאמרתי פה בתחילת דברי, שאני מודה לראש העיר הקודם, על ה-20 שנה הראשונות שהוא

עסק בנושא הזה, נגע, ואנחנו באנו והוספנו, על מנת לשדרג את המערכת הזאת. כדי לשדרג את המערכת הזאת, קורה לעיתים, שמשרדים ממשלתיים ועיתונאים שאין לנו דו שיח אתם, קובעים לבד את הנתונים האלה, ואוספים אותם מדוחות של רואה חשבון ממשד החינוך וכיוצא בזה. וכותבים שההשקעה של נשר, כמעט ואין לה אח ורע במדינת ישראל, לא רק שאין לה אח ורע, אין לה אח ורע גם בנושא הצהרונים. לא רק שאין לה אח ורע בנושא הצהרונים, אין לה אח ורע בהרבה דברים. יש לנו מערכת חינוך חברים, בין הטובות. היית מחזיק תיק חינוך, אתה יודע את זה. יש לנו מנהלים מצוינים. ואלה שלא יהיו מצוינים, לא ישמשו כמנהלים. הנושא הוא במלה אחת, של דר' חיה ילנק, שאני מעריך מוקיר ומכבד ואוהב, כל שנה במשך חמש שנים, באותה קופה, כל ראש עיר מקבל את אותו המכתב, כל שנה חמש שנים, באותה התקופה, ראש העיר מקבל מכתב מחיילים, אני חוזר עוד פעם,

דובר : זה לא נכון.

מר אברהם בינמו : כל שנה במשך חמש שנים,

(צועקים ביחד)

דובר : סליחה, הצעה נגדית,

(ממשיכים לצעוק)

מר אברהם בינמו : טוב, אז אני חוזר ואומר,

דובר : אני חושב שזה לא ראוי אבי,

מר אברהם בינמו : כשמישהו מתעצבן סימן שהוא,

מר זאב שפיגלר : לא. כי אני יודע את הדעה במה קורה, אני 20 שנה בתוך מערכת החינוך, אני

יודע, תאמין לי כל מה שקורה, כולל מה שקרה במשך השלושה שבועות

האחרונים אתה, ואתך גם אבי. אז תן לה... ולפניה תציג את מה שאתה אומר

והיא תענה, אין לה שום טענה, כשהיא תהיה כאן, תגיד לה את זה.

מר אברהם בינמו : סליחה, אם העליתם את השם של חיה... אתם אמרתם שהיא התפטרה.

אתם אמרתם. לא אני אמרתי. אתם העליתם את השם שלה, אם אתה חושב שבמצעד הפופולאריות, אתה תזכה במקום ראשון. אני אומר לך תזכה במקום ראשון,

מר זאב שפיגלר: מצעד הפופולאריות? אני, לא מאמין שאני מחפש פופולאריות.

מר אברהם בינמו: בשבועות האחרונים, החינוך בנשר נמצא תחת מתקפה. הכניסה של הפוליטיקאים למרחב המוגן של ילדינו, תופעה לא נכונה. הפצת דיס אינפורמציה על ידי אותם פוליטיקאים, בעיני פסולה יותר,

מר זאב שפיגלר: ... פוליטיקאים, אתה נותן כאן הצהרות, שאתה יודע מה, יהיה נכון אם תגיד איזה פוליטיקאים, ותצדיק את מה שאתה בא ואומר.

מר אברהם בינמו: עיריית נשר משקיעה בחינוך יותר מכל עירייה אחרת בארץ, כולכם הרי ראיתם את הפרסום באתר ynet לפיו אנחנו נמצאים במקום השלישי בארץ בהשקעה בחינוך. והתוצאות מדברים בעד עצמם. 99 אחוז מתלמידי תיכון מקיף נשר, ניגשים לבחינות בגרות. 93% ממסיימי התיכון זכאים לתעודת בגרות. ועוד נתון, 94%, גיוס לצה"ל מתיכון מקיף נשר. בשנתיים האחרונות, מעבר לטיפול הפיזי במבנים ובגנים, גם חשבנו והתחשבנו וסייענו לזוגות הצעירים בראש וראשונה קרן הצהרונים, סבסוד מעונות יום, המסע של כל תלמידי השכבה ללימוד השואה והגבורה בפולין. שחמט מגיל הגן, ... התלמידים, מלגות לסטודנטים, פרסים במערכת החינוך ועוד ועוד. במקביל שיפצנו את מוסדות החינוך וטיפלנו בבעיות הבטיחות. ... שההשקעה שהצטברה במשך שנים וההשקעה של השנתיים האחרונות נושאות פירות יותר ויותר, יותר ויותר זוגות צעירים מבקשים לבוא ולגור בעיר נשר. רק שלשום התפרסם בידיעות אחרונות בממון שיש הגירה חיובית לנשר. רק ביום חמישי שעבר, פגשתי אב לשלושה ילדים שאמר לי, תגיד לי מה יהיה עם רבין, יהיה צפוף ברבין? אמרתי לו יהיה בסדר אנחנו תיכף ניגע בזה. שאלתי אותו איפה רכשת דירה? הוא אמר רכשתי ב- 2.9 מיליון ₪ דירה. אמרתי לו שאפו עליך,

מפרגן לך, הילדים שלך ילמדו ברבין, למה עשית את זה? אמר כי בנשר החינוך הוא הכי טוב בישראל. רק השבוע. נכתב במוסף ממון של ידיעות אחרונות כי אחרי שנים רבות של סטגנציה, סטגנציה זה קיפאון, השנה מאופיינת ב.. ובהגירה חיובית ובחזרתם של בני המקום והגעה של זוגות צעירים נוספים. ואנחנו כעירייה, מקפידים להתנהג בהתאם לאותה המגמה, כפי שעוד מעט יסביר, חברי וידידי יחיאל אדרי, שלא היה מקום, לא היה זמן, לא הייתה שעה, לא היה רגע, שמישהו מוועד ההורים או מישהו מבתי הספר, פנה אליו ולא קיבל מענה. ולמענה הזה יש היבט תקציבי. ולא היה אחד, אחד. הן מחברי המועצה והן מהמנהלים והן מהתלמידים. אבל, מערכת החינוך קורסת. זה מה שהוא צריך לקבל. היא הורסת בלשון הילדים – היא טובה. אנחנו נערכים לתרחישים של כניסת ילדים חדשים למערכת החינוך שלנו לטווח הקצר הבינוני והארוך, בכוונתנו להתייחס כעת לשני נושאים, הראשון הוא החלטה של משרד החינוך על סגירת בית ספר גדעון, השני הוא תוכנית האב לבתי הספר בעקבות תלמידים נוספים. בואו נתחיל בגבעון. בואו נתחיל בגבעון, לפני שנתיים חשבנו לנכון, אני, גם בעקבות שיחות עם משרד החינוך, שהמיקום של בית הספר הזנת התלמידים בבית הספר, בעיות הבטיחות שמצטברות בבית הספר, נדמה שכבר לפני כשבעים ומשהו שנים, בעיות הנגישות מספר תלמידים קטנים, באתי וחשבתי ואמרתי, רבותי אני חושב שצריך לסגור את בית הספר. לא הסתתרתי אחרי משרד החינוך, לא הסתתרתי אחרי פוליטיקאים. באתי באופן אישי ואמרתי. הצליחו לשכנע אותנו. הצליחו קצת להיזיז אותנו, בואו נפתח .. אישור, בוא נעשה הזנה, בוא נאפשר, בוא נלך, הסכמתי. מכאן הטעות הראשונה שלי. יש לי יכולת, סליחה שאני מעיד על עצמי, מסתכל גם למרחקים ארוכים. חלף לא הזמן, ואנחנו הרי מתכננים, אנחנו לא שולפים, יושבים בדיונים עם משרד החינוך, ואומרים רבותי אנחנו צריכים לעשות חיזוקי פנים, אנחנו רוצים לעשות בית ספר חדש, אנחנו רוצים תיכון ממלכתי דתי שיעלה

לרמות יצחק, ומציגים את הנתונים בפני אנשי הפיקוח של משרד החינוך, והם אומרים לנו ככה – תגיד זה 1160 תלמידים? אני אומר לו זה 116. וכאן זה 1127? אני אומר לו זה 127, ארבעה בתי ספר בעיר נשר, ארבעה. בסדר גודל של 120 תלמידים. חשבתי לעצמי, שסוג כזה של בית ספר אינו יכול להתפתח, כתוצאה מחוסר דינמיקה במערכת הפנימית, חוסר ההשקעה, חוסר העברת שעות תקן, ניחא היה בית ספר אנתרופוסופי, או לחילופין בית ספר לאומנות, ניחא. ניחא. אבל חשבתי לנכון שיש מקום להעביר את בית הספר הזה. שמתאי את ההצעה הזו לפני מספר שבועות לפני וועד ההורים כשאני אומר להם צריך לסגור את גבעון. אני לא מסתתר מאחרי משרד החינוך. משרד החינוך חד משמעי אמר לסגור את גבעון. כבר לפני שנתיים פנו אלינו משרד החינוך, והציגו את הצורך לסגור את בית הספר גבעון, באותה עת, הייתי קשוב אליכם, וביקשתי לעכב את המהלך ולתת לבית הספר צ'אנס נוסף. אומנם השיעורים הדמוגרפיים שעברו על העיר נשר בעשורים האחרונים, הובילו למצב שהאוכלוסייה שמזינה את בית ספר גבעון הלכה והזדקנה, ולא נותר אופק לבית הספר. אני אתן לכם משהו אחר. תראו אנחנו לא סגרנו אף גן ילדים. אף גן לא סגרנו, שמונה גנים נסגרו לבד, כי כאשר אין הגירה חיובית, כאשר אין חילוף אוכלוסין, כאשר האוכלוסייה מזדקנת, וחיפה ונשר נחשבות היום לזקנות במדינת ישראל, ואני כחלק מהחזון שלי זה להצעיר אותה, אנחנו פועלים בהתאם לתוכניות שהכין ראש העיר הטוב ובהתאם לתוכניות שאנחנו מכינים, להצעיר את העיר.

מר ישי איבגי: אז למה לא נתת לו ש... כשחתמת אצל יובל על הון .. למה לא החתמת אותו

תמורת השב"ס, לתת דירות לצעירים?

עו"ד מירית קרוגליאק: למה לא מסרת את כל המסמכים למשרד החינוך, כולל הנתונים של

השכונה החדשה?

מר אברהם בינמו: לפני ארבע שנים, השיקולים שונים,

מר ישי איבגי : ... שקונים שם דירה להשקעה שהם מעל גיל 60?

מר אברהם בינמו : תן לי לסיים, תן לי לסיים. לפני ארבע שנים, כשדוד עמר הכין את התכנית של יגאל אלון, יש טופס תימוך, הוא מגיש כשהוא מתכנן שכונה הוא מציג למשרד החינוך טופס עם תימוך, מה אומר טופס התימוך, אם יהיה בתפוסה מלאה הוא יהיה בתת תפוסה של תלמידים. משרד החינוך אמר לו אתה בתת תפוסה. יש לך גם רבין גם מעונות יצחק א' ויש לך גם גלילות, יש לך גם גבעון ויש לך גם בית יהושוע, מה אתה רוצה? זה לא נעשה היום, לפני ארבע שנים, כשראש העיר הכין את תוכנית ... הוא נמצא בתת תפוסה. כלומר, גם היום, אנחנו יכולים להכין,

מר דוד עמר : למה ארבע שנים?

מר אברהם בינמו : מה?

מר דוד עמר : למה ארבע שנים?

מר אברהם בינמו : חמש?

מר דוד עמר : שמונה.

מר אברהם בינמו : שמונה. שמונה,

מר ישי איבגי : אבל מה הבעיה להגיד ארבע אם אף אחד לא יודע מה,

מר אברהם בינמו : ישי למה לך, למה אתה? יושב כאן ראש עיר, יושב ...

מר ישי איבגי : חבל שאתה לא ראש העיר, כי אנחנו בטוחים שהוא יכול להיות כזה, אבל זה עניין של תפיסה.

מר אברהם בינמו : או שאתם הוזים או שאתם חוזים, אני לא יודע מה להגיד לך,

מר ישי איבגי : בינתיים עד עכשיו חזינו, וזה קרה בדיוק.

דוברת : כל מה,

מר ישי איבגי : הכל, כולל הלוואות שהעירייה צריכה לקחת, הכל חזינו,

מר אברהם בינמו : אתה מסיט עכשיו את הדיון. אתה מסיט את הדיון.

מר דוד עמר : ישי, מה הקשר בין הלוואות לבין הנושא,

גב' נעמי כספי: הנושא הוא ילדים ותכנון ומי ש...

מר ישי איבגי: אין ספק, אין ספק,

גב' נעמי כספי: אז אל תסיט, אנשים מקשיבים בקשב רב,

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו: אבל אני מדבר על גבעון. השינויים הדמוגרפיים העניין המשמח שראש העיר ... זה רק מראה לכם איזה תהליך מורכב זה עד שמקימה שכונת מגורים, שמונה שנים, השינויים הדמוגרפיים שעברו על נשר בעשורים האחרונים, הביאה לשכונה ... אוכלוסיה מזדקנת, לא נותר מקום לבית הספר, כמות התלמידים בבית הספר גבעון הלכה והצטמצמה, וכיום עומדת על 117 תלמידים בלבד. מספר תלמידים היקרים האלה, תיכף אני אגיד, איפה הכעס שלי על וועד ההורים האלה, בטל בלא כלום, אין מצב. מספר התלמידים הקטן הזה, הוא אחרי שהחלטנו בצעד תקדימי לפתוח קודם לכן את אזורי הרישום ולהפוך את בית ספר גבעון לבית ספר על אזורי. כל תלמיד בעיר נשר קיבל את הזכות ללכת אם הוא רוצה ללמוד בגבעון. לא הרבה בחרו להירשם לגבעון, וזה המצב שהגענו אליו. כתוצאה מכך, משרד החינוך, שלח אלינו מכתב שבו הוא מודיע על סגירת בית ספר גבעון. הוא מודיע על סגירת בית ספר גבעון. ... מקבל את תעודת משרד החינוך, גם אם אני אשאר בחדר הזה לבד, אני אקבל את ההכרעה של המועצה, אני מקבל את תעודת ה... של משרד החינוך. אני יכול להגיד לכם, שום דבר לא יכול להוציא אותי מכלי, הדבר היחידי שיכול להוציא אותי מכלי רועי, כשאומרים לי הילדים האלה, הם במצב סוציאקונומי נמוך, לי לאבי בינמו תגיד הילד במצב סוציאקונומי נמוך? .. זה הדבר היחידי שכעסתי, כל השאר אני לא כועס, אי לכך,

מר רועי לוי: מה זה הייתה המלה הזאתי קודם כל לא הבנתי.

מר אברהם בינמו: אני יודע, צריך למתוח את הגבול, לא צריך,

מר רועי לוי: מאוד דרמטי בהצגה בתיאטרון, התרשמנו מהדרמטיות. מי אמר לך

סוציאקונומי נמוך?

מר אברהם בינמו: אני מקבל. אני אגיד לך על כך, אני,

מר רועי לוי: מצב סוציאקונומי זה לא מה שאתה חושב, זה מצב כלכלי בבית. מה לעשות יש ילדים שהכנסת הוריהם יותר נמוכה ויש יותר גבוהה, העיר שלנו גם מחולקת בצורה כזאת, ... לא אני קבעתי וגם לא אתה קבעת, זה משרד הלמס קבע. ... משהו שמשרד הלמס קובע.

מר אברהם בינמו: כן, כן, אני מקבל את עמדת משרד החינוך העובדה היא שהתלמידים בבתי ספר קטנים מקבלים פחות. לדעתי, ולידיעתי תלמידי גבעון מקבלים פחות שיעורי העשרה, ופחות לימודים פרטניים מאשר שאר התלמידים,

מר רועי לוי: אמיתי? אתה יכול לכמת את זה?

מר אברהם בינמו: מספר המורים המלמדים בבית הספר הצטמצם, ונוצר קושי ממשי לרענן ולגוון את צוות ההוראה. נוסף על כך נוצר קושי ליצור השתלמויות מקצועיות למען השבחת ההוראה. המרחב החברתי הולך ומצטמצם ומאפשר פחות אפשרויות לכל תלמיד ותלמידה. הילדים שבלב שלנו, הילדים הם העתיד שלנו, אכפת לנו מהתלמידים, ומהחינוך בנשר. אנחנו רוצים להמשיך ולשמר את הרמה הגבוהה של החינוך ולהציב אותו קדימה. אנחנו מאמינים שלכל ילד בעיר נשר מגיע הכי טוב. לעיתים כאשר אנחנו נתקלים בסיטואציה שיש לנו תלמידים שמתקשים בהיבט החברתי, בהיבט הלימודי, אנחנו עושים מעשה. התחלנו לפני שנה, הבאנו עשרה שנים עשר סטודנטים שמקבלים כל שנה, במשך שלוש שנים מלגה של 25000 שקל. קרן לייסנד הסטודנט הזה מלווה תלמיד אחד שלוש שנים, "יא' ויב'. קרן לייסנד. מה מסתבר? חשבנו הצלחה של 50 – 60 אחוז, 100% אחוז הצלחה. 100! סטודנט ... מלווה, מה לעשות? הגדלנו את הסיפור הזה. הוספנו עוד 19 סטודנטים. אנחנו הוספנו,

מר רועי לוי: קרן לייסנד הוסיפה.

מר אברהם בינמו: ובעזרת ה' כשהזמן יהיה קצת יותר מצוי אנחנו נגייס עוד משאבים לדעתי

כשזה עובד בגישה הזו, אנחנו יכולים להביא את רוב התלמידים למצב הכי טוב, בנושא החינוך. מבחינתי אין שום סיבה, שהתלמידים בגבעון יקבלו פחות מהתלמידים ברבין. לכן, כדי להבטיח שוויון הזדמנויות לכל הילדים בעיר, אנחנו נדרשים ללכת למהלך של איחוד בתי הספר. קשה. רגשי לא פשוט להורים להזיז את הילדים שלהם. להורים קשה, לילדים קשה, ואז באנו ואמרנו בואו נלווה את זה עם מערך שלם. כדי שהילדים לא יפגעו, ככה בואו נלווה אותם, בואו נהיה אתם. בואו נשים את כל האנשים הכי טובים, בואו נשים פרויקטור, בואו נשים מנהל, אבל יחד, המצב הנתון שבעיר נשר יש כרגע ארבעה בתי ספר יסודיים שבכל אחד יש בין 100 ל-120 תלמידים. יש לנו הזדמנות מצוינת להעביר את תלמידי גבעון לבית ספר גלילות, ובאופן הזה, ניצור בית ספר בגודל בינוני עם מנהלת אחת, לא עם שתי מנהלות, שיהיו .. משאבים, זה יהווה צעד נוסף בדרך לכך שכל ילד וילדה בעיר, יש לו הזכות לקבל חינוך וההשכלה הגבוהה הטובה ביותר. בנוסף לכך, אני תיכף מסיים דוד. בנוסף לכך, המצב הפיזי של בית ספר גבעון, הבית ספר נראה פנטסטי, זה לזכות איש האחזקה וצוות המורים, זה חבל על ה, אתה בא לשם ממש כסף. אבל המצב הפיזי זאת אומרת, אם היום אני רוצה לקדוח עם האצבע שלי בקיר, אני יכול עם האצבע אני לא צריך להביא מקדחה, המצב הפיזי של בית ספר גבעון הוא הירוד ביותר מכל בתי הספר היסודיים בעיר. וחלקים ממנו זה תלאי על תלאי על תלאי. יבואו באמת חברי ובצדק, ראה רועי לוי, ראה .. סייזנברג, ואומרים לי מצב הבטיחות כל כך חמור, עכשיו תסגור. עכשיו.

דובר : סליחה. לא רק אותו, כל מבנה עירייה שנמצא בטיחות חמור, היום בבוקר,

מר אברהם בינמו : אוקי. מאחר ואני מציע, מאחר ואני מציע לחברי,

דובר : כל מבנה העירייה, כל מבנה העירייה,

מר אברהם בינמו : מאחר ואני מציע לחברי,

דובר : כל מבנה העירייה שבמצב מסוכן, היום בבוקר לסגור אותו,

מר אברהם בינמו : מאחר ואני מציע לחברי,

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו : לא. זה אחריותי גם מבחינה משפטית וגם מבחינה פנימית ...

(מדברים ביחד)

דובר : חלק מהסמכויות שלך,

מר אברהם בינמו : גם מבחינה משפטית וגם מבחינה פנימית, ובהערכת המצב ובהתייעצות עם

אנשי מקצוע, חשבנו שנכון שהתהליך הזה יתבצע עם תום שנת הלימודים.

בטיחות הילדים אמרנו, נמצאת בראש מעיינינו, ולכן,

(מפריעים)

מר אברהם בינמו : אני אחזור לזה, אני אגיד. אני מתכוון להדגיש,

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו : כן. כן. אני ... , לכן יש .. גם לאחד את שני בתי הספר בגילה, להבטיח ...

לכולם ובאותו הזמן לצאת לחיזוק מבנה ולשיפוץ מקיף בגבעון. יצירת הנגשה,

חיזוק מבנה, נגישות למעלית לבעלי מוגבלויות, חיזוק יסודות המבנה נגד

רעידות אדמה. לפי התכנית המקיפה, כפי שעוד מעט חברי יציג אותה, הרעיון

לבצע את זה בתהליך תלת שנתי, שמסוכם ברגע זה על ידי משרד החינוך,

שבסופו של תהליך, שלושה בתי ספר, יעברו חיזוק מבנים, כנדרש על פי התקן.

עכשיו, .. כבר אמרו לי שאפשר לעשות חיזוק מבנים באותו הזמן שהתלמידים

לומדים. אז אמרו לכם, אין כזה מצב בגלל סיבה נוספת, אני מוכן, אני לא

מוכן שבזמן שיפוצים, אני אגיד, אני לא מוכן שבזמן שיפוצים אני אצטרך גם

להציב עשרה שומרים על הפועלים שהם לא מסין. שלושת בתי הספר שמדובר

בהם, זה גבעון, גלילות ובית יהושוע.

מר זאב שפיגלר : זה אומר שאנחנו מעבירים את גבעון לבית ספר מסוכן לא פחות? אנחנו

מקטינים את מאסת התלמידים על אותו מבנה שרעוע בלאו הכי? שמוגדר

כמסוכן? נעמיס את היסודות נעמיס את הכיתות, בפי שניים אוכלוסיה על

מבנה שמסוכן.

מר אברהם בינמו: מה שמעניין, מה שמעניין את שפיגלר,

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו: אני יודע שאתה .. בבניה, אבל בגלל שאתה בענף הבניה, אבל בגלל שאתה

בענף הבניה, וכל כך מבין, לא תסייע לנו לחשוב ביחד איך עושים את זה נכון?

זאב שפיגלר: אני אתן לך,

מר אברהם בינמו: לא תיתן לי,

(מדברים ביחד)

זאב שפיגלר: בית ספר גבעון עבר חיזוק מבנה תוך כדי לימודים, עשו את החיזוק מבנה

חיזקו את היסודות.. בתוך יום אחד, ... בתקופתו של מר דוד עמר זה בוצע.

מר אברהם בינמו: כן. שני הדברים לא דומים,

מר זאב שפיגלר: דומים בהחלט.

מר אברהם בינמו: רגע, רגע, תראו, מה שאומר שפיגלר, ... סיסמא, הוא אומר שבימי ...

א' עוברים לבנין ב'. שפיגלר, תקשיב טוב,

(צעקות)

מר אברהם בינמו: רוב של 16, של 13, אתה אומר דברים שאני לא מצפה שתגיד אותם.

מר שפיגלר: שמה?

מר אברהם בינמו: הבית ספר הוא 73 שנים. אין אליו גישה, אין אליו... רגע תן לי לסיים,

(צועקים ביחד)

מר שפיגלר: ... עולה להכניס בית ספר אחד פי שניים ...

(ממשיכים לצעוק)

תושב: אתה עשרים שנה ראש מועצת תלמידים אתה יושב ראש מועצת ההורים אז

איפה היית עד היום? היום אתה מתעורר? היום אתה מתעורר?

מר שפיגלר: אני לא ... מהקהל,

תושב: תוציא אותי, אני אצא, עשרים שנה, היית יושב ראש

(צועקים ביחד)

תושב: אתם צבועים,

מר אברהם בינמו: רבותי. ששש, די, רבותי. אנחנו,

תושב: שניה, שואלים אותו שאלה, ... מתעסקים בעצמכם, אז מה אתם רוצים?

מר שפיגלר: עם מי יש לי הכבוד?

תושב: אני חבר ליכוד ואני ...

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: ... מיותרים, אנחנו ... אנחנו מכירים את ההיסטוריה של גבעון, ולא

מתנערים ממנו. רבותי. בית ספר גבעון,

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: ששש, טוב. מאחר ופניתי לוועדי הורים נו, אני רוצה להגיד לכם, ... אני

דווקא שמח על השיח הדמוקרטי, יותר טוב, פחות טוב, אני מאוד אוהב אותו.

פניתי לוועדי ההורים וביקשתי להפוך אותם לשותפים מלאים למהלך. אמרנו

להם שכל התלמידים יעברו כיחידה אחת, בכיתות האורגניות שלהם. ועם

המורים שלהם, ידוע לי הכיתות יישארו קטנות, התלמידים יהיו כבר בשלב

הראשון במתקנים משופרים, עם יותר ... רוחב, תוך שמירה על הזהות

הייחודית של גבעון. אם נוביל את המהלך ביחד, עם ההורים, נוכל להפוך את

זה לחוויה טובה שנעימה וחשובה עבור הילדים. חוויה של הליכה למשהו

מתבקש למשהו חדש וטוב יותר. אבל מצאו להם לנכון ההורים לצאת למאבק,

על הדרך, הם יודעים, כבר מתחילים לחבוק את התחושה שהם ... בבית,

שבדיוק ממנה אני כאדם, ואני כראש עיר, ביקשתי להימנע.

רועי לוי: אבי אפשר?

מר אברהם בינמו: אני אסיים יש לי עוד שתי מילים.

רועי לוי: רק על מה שאמרת עכשיו, אבי כמו שאתה יודע, רק מילה אחת, כמו שאתה

יודע מה טוב בשבילם מה טוב בשביל הילדים שלך, אתה משוכנע שאתה יודע,

אל תזלזל בהורים.

מר אברהם בינמו: חס וחלילה. אני לא מזלזל,

רועי לוי: הם יודעים מה טוב לילדים שלהם, ואם הם יגידו,

מר אברהם בינמו: אתה צועק!

רועי לוי: שכל הורה, ... שהילדים, ... וגם מהמקום האישי שכל הורה יודע מה טוב

בשביל הילד שלו. אני מאמין שרוב ההורים,

מר אברהם בינמו: תתפלא שאני מסכים אתך אבל בסופו של דבר, אני כראש עיר, וכמנהיג של

העיר מחובתי כראש עיר וכאחראי על הנהגת העיר הזו, לראות את התועלות

שעולות על החסרונות, הדבר היחידי שאני יכול לבקש מכם, שתמשיכו בויכוח,

שנמשיך בויכוח הענייני, רק באמת בקשה נוספת. אל תשמיצו את מערכת

החינוך. דוד עמר אמר שנים רבות, בנשר יש מפלגת חינוך אחת. כולם. אל

תשמיצו. יש היום כלי נהדר, שבאמצעות הכלי הזה אתם יכולים להגיע לכל

אחד. באמצעות הפייס בוק אתם יכולים לעבור את כל המכשולים. אין מישהו

שיבקר אבל, מה לעשות, זה העידן שאני חי בו. ובעידן הזה חי גם מרק

צוקרברג, שלא ... להציג קרוב לארבעים שומרים סביב הבית שלו, באופן קבוע

ושיטתי, סיפור אמיתי, והיו ארגונים שלקחו את הכלי הזה, והפכו אותו

לקרדום כדי לחפור בו. בסופו של יום, אני אומר שזה כלי באמת חשוב, זה כלי

שיודע להעביר מסרים, זה כלי חברתי. יחד עם זאת, זה כלי משחית, ולעיתים

הוא משמש גם כחרב פיפיות. תודה רבה על ההקשבה, אני סיימתי.

מר יחיאל אדרי: ערב טוב. שמענו פה גם מראש העיר וגם מחברי מועצת העיר, אבל אני רוצה

להגיד לכם, אני בשלושה ימים האחרונים עברתי את כל מערכת החינוך,

לקחתי רשימות של תושבים שגרים ביגאל אלון. כל ה... ושוב התקשרנו לבן

אדם בן אדם. למרות... התקשרנו לבן אדם בן אדם וביקשנו ממנו, תן לי

ברשותך, בן אדם בן אדם וביקשנו ממנו לדעת מאיפה הוא בא לגור, כמה

ילדים יש לו? לאיזה כיתות ולאיזה גנים הוא צריך להיות בשנת הלימודים

תשע"ז. אחד אחד. אני רוצה להגיד לכם שההיענות הייתה טובה ומרבית. האמת שגם אני בתחילת הדרך מאוד פחדתי, אבל האמנתי שאם ראש העיר הקודם לפני שמונה שנים, אישר את הבניה הזאתי ולא דיבר על בית ספר חדש, אז מה שהוא מכיר והוא יודע שלא תהיה בעיה. אבל אני בתוך תוכי כבר הייתי ספק והרגשתי אולי הייתה איזה שהיא טעות ובכל זאת נעשה את הבדיקה הזאת. אני רוצה להגיד לכם שאני התאכזבתי לטובה. התאכזבתי לטובה מהעניין הזה, ואני רוצה להציג בפניכם את הנתונים שקיבלנו, רועי, ברשותך. את הנתונים שקיבלנו,

רועי לוי: אני חייב להגיב על זה, התאכזבתי לטובה, חייב תחביר ...

מר יחיאל אדרי: כן,

גב' נעמי כספי: אנחנו מתקרבים לליבת הדיון עכשיו. עכשיו אנחנו מתחילים להסביר את הרציונל מאחרי ההחלטה שלנו, אז תהיו קשובים, להקשיב,

מר יחיאל אדרי: אני מבקש להציג לפניכם את העבודה שעשו,

רועי לוי: רגע, עכשיו עשו את העבודה?

גב' נעמי כספי: לא.

מר יחיאל אדרי: לא, לא, זה דבר שאנחנו עושים אותו הרבה זמן,

רועי לוי: ... השבוע?

מר יחיאל אדרי: השבוע.

רועי לוי: זהו, חיכיתם השבוע ... לעשות את זה?

מר יחיאל אדרי: כן השבוע,

מר דן תיכון: אני רוצה להעיר הערה,

מר יחיאל אדרי: בבקשה,

מר דן תיכון: אני ביום שישי כפי שאמרתי, אני לא ידעתי על השביתה. אבל בעשר ורבע

ביקרתי בבית הספר הגדול ביותר, ונפגשתי עם אישה שהציגה את עצמה כאחת

המנהלות. היא אמרה לי שהמאבק הוא בעצם אם יהיו כאן 32 תלמידים

בכיתה או 47, ולכן אנחנו שובתים. זה מה שהיא אמרה לי.

מר יחיאל אדרי: אוקי. אני רוצה להציג בפניכם את הנתונים שקיבלנו ביומיים האחרונים. רבותי זה ניתוח של היומיים האחרונים. .. יתכן ששנת הלימודים תשע"ז התכנון כולל קליטת תלמידים חדשים מחוץ לכל הבניינים ברחוב דוכיפת, כולל רבי קומות, קוטגיים ומדורגים. הנתונים מתבססים על נתוני מערכת החינוך העירונית בשילוב מחקר מקיף... ברחוב דוכיפת.

דובר: מי עשה את המחקר?

מר יחיאל אדרי: כל מערכת החינוך בנשר עברה בן אדם בן אדם, התקשרה למשפחה ומשפחה,

רועי לוי: למי? כל מערכת ה,

מר אבי בינמו: ארבעה אנשים.

מר יחיאל אדרי: ארבעה אנשים. כולל גם אני,

רועי לוי: למי צלצלו?

מר יחיאל אדרי: לתושבים, למשפחות,

מר אבי בינמו: למשפחות שקנו בדוכיפת בנוסף לנתונים שקיבלנו מהקבלן ובנוסף לנתונים

שדוד עמר הציג לפני שמונה שנים. בנוסף.

מר יחיאל אדרי: אוקי. בעקבות האכלוס ברחוב ה,

מר דן תיכון: יש לך מסמך שהכינו לך?

מר אבי בינמו: כן. בודאי.

מר דן תיכון: אפשר להחזיק אותו?

(מדברים ביחד)

מר אבי בינמו: אין בעיה, תעבירי לו בבקשה.

מר יחיאל אדרי: אני רוצה להציג אותנו, ואז אני אתן לך את המסמך. תן לי רק להציג אותנו.

אוקי. אנחנו מדברים ככה, התקשרו משפחה משפחה, וקיבלנו את הפרטים

האלה, 34 ילדים בגן חובה, פתיחה מחודשת של הגן הסגור בכליל החורש. ...

יש לנו בעיה. יש לנו בעיה בגן שם. גנים ברמות יצחק אני לא יכול לקלוט את

כל הילדים האלה בגני חובה. מערכת החינוך הקיימת היום לא יכולה לקלוט ומה שעשינו, אנחנו ביקשנו ב- 2014 בקשה איפה שגן החרוב והיובל למעלה, לקבל אישור ממשרד החינוך לפתוח שתי כיתות גן. כדי .. מעל היובל והחרוב, שמה,

רועי לוי: על הגן שלהם?

מר יחיאל אדרי: לא על הגן עצמו, מעליהם יש יחידה שאפשר לבנות. זה תהליך.

רועי לוי: איפה יש יחידה?

מר יחיאל אדרי: אני אראה לך. יש לנו אישור לעניין הזה מה,

רועי לוי: יש מאחורה מגרש כדורסל של בית ספר,

מר יחיאל אדרי: יש אישור, נו באמת. אני לא,

רועי לוי: לא, מעניין,

מר יחיאל אדרי: באזור ה,

רועי לוי: אין בעיה.

מר יחיאל אדרי: ישבנו עם, עם, הגשנו את הפרוגרמה למשרד החינוך וקיבלנו למעשה בפועל אישור לפני שבוע על בניית שני גני ילדים במקום הזה. למה לפני שבוע? ... בקרקע, הקרקע שמה ישבה על 165 דונם, כאשר היינו צריכים לשלוף את החלק הזה נקודתית והיועץ המשפטי עבד קשה מאוד עד שהוא הוציא לנו את זה החוצה.

זאב שפיגלר: אני יודע שיש התנגדות שמה למבנה,

מר יחיאל אדרי: לא, לא, לא אני לא מדבר בתוך השכונה דוכיפת, אני מדבר בצד השני בכלל. אנחנו לגן חובה נצטרך להפעיל, יש לנו גן לגיל החובה שאנחנו נצטרך להפעיל אותו כגן חובה לטובת הילדים שאחרי שייבנו, ששני הגנים האלה ייבנו, זה באמצע השנה, אנחנו נחזיר אותם לאזור המדובר, זה לא בשכונה שלנו.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל אדרי: תנו לי רגע לסיים. תנו לי לסיים. כל ה, רק עכשיו. לא, לא, אני מבקש, רק

תנו לי, תרשמו לכם את השאלות אני מבקש, זו העבודה של המון אנשים עם המון שעות. אני מבקש לעבור. כתות א'. בוריס, סליחה בוריס. כיתות א', בבית ספר רמות יצחק ב' נרשמו לכיתות א' אם אנחנו מסתכלים כרגע, ... בעוגה. נרשמו נכון להירגע, 84 ילדים כאשר יש לי עוד 8 ילדים שעדיין לא נרשמו. שמהשכונה החדשה.

דובר : שאתה יודע את זה,

מר יחיאל אדרי : שאני יודע עליהם שהם גרים בחיפה, והם צריכים להירשם. אם אנחנו ... הילדים שמה 34 ילדים לרמות יצ, לדוכיפת, 26 מתוכם כבר רשומים לכתה א' ברבין. 8 ילדים לא גרים בישוב כיוון שאין להם טופס 4, הם לא יכלו להעביר כתובת, ולכן הם מופיעים בסטטיסטיקה, כי הם צריכים להגיע. אם אנחנו מסתכלים על כל אותו רגע, יש לנו 31 ילדים בכתה, וזה שלוש כיתות. אנחנו הולכים לשכבה ב'. כתה ב' הקיימת היום, אם אתם מסתכלים, יש טבלה מצד ימין, שמראה את שנת הלימודים תשעו, ואת שנת הלימודים שצריכה להיות תשע"ז, אנחנו כשאנחנו מדברים על תלמידים שנמצאים בכיתות, אנחנו לא דיברנו עם ההורים רק על כתה א' או על גן, דיברנו על גן, טרום חובה, טרום טרום חובה, חובלה, וכולל חטיבות ביניים. אנחנו מסתכלים שתשע"ז, יש 34, אה בתשע"ו, 34 ילדים ובתשע"ז 34 ילדים. ב' שתים, היה לנו 30, אני לא רואה מפה, אז אני אקריא את זה מאצלי, אני רואה, יש לנו,

דוברת : זה א'?

מר יחיאל אדרי : כן. זה א'. כשאנחנו מסתכלים אנחנו רואים שיש לנו בא' 1 – 34 א' נשאר 34, א' 2-33, ובא' 3, 28 31. זאת אומרת אנחנו עדיין לא בשיא התקן של משרד החינוך לכיתות א'. תעברי שקף בבקשה.

דובר : זה ב'.

מר יחיאל אדרי : עכשיו אנחנו מסתכלים על כיתות ג', 90 ילדים,

דוברת : עכשיו זה ב'.

דובר : לא, זה ב' עולה לג'. תשעו הם בב', בתשע"ז הם יהיו בג'.

מר יחיאל אדרי : הם יהיו 26, מחר הם יהיו 30, ב' 2 עם 28, מחר הם יהיו 30. ג', ב' 3, 28, מחר 30. כיתות ד'. אנחנו מסתכלים על השכבה, 97 תלמידים. שבאלפיים, אה, תשעו, הם היו 30, 30 ו-32, ובשנה הבאה הם יהיו 32, 32, 33. אם אני מסתכל על כיתות ה', וכל מה שאני אומר לכם זה עתידי, כיתות ו' של שנה שעברה, אני לא מתייחס אליהם. כי הם יוצאים מהמערכת. בכיתות ה' לומדים בד', זאת אומרת בד' 1 שהם היום וכיתות ה' בשנה הבאה, יש 22, בד' 1, 27 ו-25. בשנה הבאה הם יהיו 28, 30 ו-29. אלה שעולים לכתות ו', יש לנו 28, 25, 31, והם אמורים להיות אחר כך, 31, 29, ו-31.

מר דן תיכון : אתה אומר שאין בעיות.

מר יחיאל אדרי : ממש לא. שאל אותי התאכזבת לטובה? אני הייתי בטוח, שאנחנו בבעיה קשה, שכנראה לא חשבו נכון.

דובר : (לא ברור)

מר יחיאל אדרי : כן. הייתי בטוח שאנחנו בבעיה קשה, הייתי חרד מכיוון שאני, אבל עכשיו אני רואה שלא סתם יצא המסמך שאמר ראש העיר הקודם לפני 8 שנים, שאין בעיה בכלל בחינוך. וזה ה... אני לא מדבר כרגע על רמות יצחק א'.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל אדרי : אני אסביר את זה גם. אוקי. כולם מסתכלים על בית ספר רבין. על פי הנוסחה ולקחתי את הנוסחה המחמירה ביותר, אפשר לא להפריע לי בבקשה.

אנחנו מסתכלים בבית ספר רבין, לקחנו את הנוסחה,

רועי לוי : הסתכלת על כל ארבעת הבניינים?

מר יחיאל אדרי : ארבעת הבניינים, בנוסף לזה, ... הכל ביחד, לא לקחנו ... עכשיו אני מסתכל בבית ספר רבין יכול לקלוט, איגור סליחה רגע, 612 ילדים, על פי הנוסחה של 34 כפול 18 כיתות. לא הלכתי על 37 שאפשר, ו-38 שאפשר בכיתות ב' ג' ד' ה' ו'. אלא לקחתי כיתות א' שזה המחמיר ביותר, 34, אנחנו היום יש לנו תוספת

מכל השכונה הגדולה הזאת שנקראת יובל אלון, למעט יא' אלון, ... האירועים, שאף כיתה לא תגיע, לא תעבור את ה- 34. עכשיו אנחנו מדברים על בית ספר גבעון. רבותי. אנחנו באנו, ואני מצטער, שאני, אני לא הפרעתי לאף אחד קודם, שמעתי את ה.. של מה שקרה בישיבה עם ראש העיר, אז אני רוצה להזכיר גם את חברי הוועדה שפה נוכחים, לנו כולנו, שאנחנו מדברים שהגענו לפגישה שנקבעה לשעה חמש, אני הודעתי גם לגברת שולי קרן, שאנחנו חברים טובים. ראש העיר עם חוס, אני הבאתי אותו לפה בוא נגמור את הסאגה הזאת. וישבנו ומה שספרה רויטל, שיצאנו ובאנו וקמנו ויצאנו. זה הכל נכון. רק נשכח פרט אחד. שבאמצע הישיבה, שראש העיר, שנאמר שראש העיר קיבלה רויטל אס אמ אס או הודעה לא יודע, ואמרה שראש העיר אמר שהוא עכשיו הוציא הודעה לעיתונות שהוא סוגר בית ספר, זה מה שהיא אמרה, והם פשוט קמו אני באמצע השיחה, שאני מנסה להסביר להם את כל המהלך שאני עושה של החינוך, הם פשוט קמו. אמרתי זה לא מכובד. אמרו, הוא יושב אתנו והוא מגיש הודעה, זה לא בסדר. אמרתי להם חבר'ה, תכבדו לפחות אותי שאני יושב כאן, ואני רוצה לדבר אתכם על זה, אחר כך תחליטו מה שאתם רוצים, אין בעיה עם זה, לא. קמו ויצאו. מסתבר בדיעבד, שראש העיר הגיב לכתבה הזאתי, שכתבו שמה, אז הוא הגיב, משרד החינוך קבע לסגור את בית הספר. ואז התחילו להדפיס את הדבר הזה, לחפש את זה במחשב, הם ירדו למטה ועלו ולאחר מכן, ישבתי יחד אתם, אני אומר את הפינלה, את הסוף, ואמרנו בוא נדבר על הכל,

דובר : על מה?

מר יחיאל אדרי : בואו נסגור את הכל. ואז אמר ראש העיר. בית ספר גבעון לא ייסגר, אנחנו נעשה חיזוקי מבנים,

דובר : למי?

מר יחיאל אדרי : להם בישיבה הזאתי. יחיאל תחזיק את זה. השגתי את התוכנית ובאותו

מעמד, אמרתי רבותי, אנחנו כולם חותמים על המסמך שמסכמים כאן. אמרו בסדר. תתחילו להדפיס, רבותי הדפסנו את המסמך הזה, לקחו את המסמך הזה כמה העתקים, ויצאו החוצה ואמרו אנחנו לא חותמים יש לנו וועדים. אמרנו אוקי. יש לכם וועדים, הוועדים שלכם, תציגו את זה, בפניהם. ראש העיר אמר תוך עשרה ימים להגיש תוכנית בנושא חינוך, אנחנו נגיש בנושא חינוך תוך עשרה ימים, ... אני כבר קבעתי אגב, להיום את הישיבה, במידה ולא תהיה השביתה וכל הבלגאן, שהיום תהיה ישיבה בעניין הזה. שוב ... דנו בזה, נעשה את זה רגע סליחה.

דוברת: ראש העיר ...

מר יחיאל אדרי: סליחה. סליחה.

דובר: סליחה באמת,

מר יחיאל אדרי: לא, לא, לא, סליחה,

(צועקים ביחד)

מר יחיאל אדרי: סליחה, סליחה, אני ביקשתי, ביקשתי שכולנו נחתום על המסמך הזה,

(צועקים ביחד)

דוברת: הוא נציג וועד הורים. יצא מהישיבה,

(צועקים ביחד)

מר יחיאל אדרי: אני אמרתי רבותי, אנחנו חותמים על הכל, קחו בחשבון שיהיו גם החלטות קשות שאנחנו נקבל ביחד, אם נצטרך לעשות אזורי עישון, אזורי עישון, נצטרך לעשות את כל הדברים האלה. אמרו לי יחיאל אין בעיה. ביקשנו מניב להדפיס את המסמך, ... המסמך הזה, כל פעם .. בית ספר אחר, תכניסו את זה גם, מה עם זה? תכניסו את זה, אמרנו אבל, אנחנו עושים במסגרת הוועדה, אמרו לא. להכניס את זה. אמרתי רבותי, ראש העיר עם חוס הוא רוצה ללכת הביתה, תגמרו כבר את העניין הזה. אני לא חותמת, אני וועד ההורים, זה לא חותם, זה כן חותם, רויטל אמרה לי, יחיאל אני אחתום, אחרי שוועד ההורים שלי

יאשר את זה, אמרתי, מקובל עלי. אז קודם כל אין שביתה, יש לכם, שאנחנו נעמי ואנכי, ראש העיר חולה הוא הולך הביתה.

מר אבי בינמו: לא חולה, לא חולה,

מר יחיאל אדרי: לא משנה, שולי, שולי נכנסה לחדר של המנכל"ית והתחילה לדבר בטלפון ולהתייעץ אני לא יודע עם מי. חזרה חזרה, אמרנו בואי נחתום, היא אומרת אני לא יודעת, אני לא יכולה לחתום בואו נעשה הצבעה של מי שהיה, אני ניהלתי את ההצבעה, רבותי, ואז היא אמרה אוקי אז אני חותמת. אמרתי לה, ... שעה וחצי, אנחנו גוררים את זה, אבל אני אומר לך, יש לך פה התחייבות ממלא מקום ראש העיר, מחזיק תיק החינוך, סגנית ראש העיר, חברת מועצת העיר, אומרים לך אנחנו עומדים מאחרי המסמך הזה, נשאר ארבעה חברי וועד, רביד, שולי, דביר ו... משש כן. אמרו היום, אמרתי להם חבר'ה, אני נותן לכם את ההתחייבות שלי, אמרו לא. שביתה. שביתה. לכן אני בא ואני אומר, כח השביתה, רגע,

(מדברים ביחד)

מר יחיאל אדרי: ... ראש העיר אמר גם, מחר בבוקר,

דובר: חבר'ה, אני מבקש, ישי,

מר יחיאל אדרי: ראש העיר אמר, מחר בבוקר, תעזוב אותי עכשיו,

דובר: למה תעזוב אותי,

(צועקים)

מר אבי בינמו: רועי, תן לי תן לי רגע, לא היה מכובד לא היה מכובד, שהם לאורך כל הדרך אמרו אנחנו אין לנו סמכות. יש לנו סמכות להשבית את...

רועי לוי: הגעתם למסקנה מדהימה, בגלל ש,

(צועקים ביחד)

מר אבי בינמו: זה לא אגו, זה לא אגו, השאלה אגו של מי,

(צועקים ביחד)

רועי לוי: היה מקובל עליך? היה מקובל עליך?

(צועקים ביחד)

מר יחיאל אדרי: ... למה הגענו למסקנה הזאת? אז אני אתן לך דוגמא,

(צועקים)

מר יחיאל אדרי: כאשר באים ואומרים שבית ספר רבין הולך להיות סרדינים, אני אומר לכם שאנחנו ... רחוקים מטונה, אז אני לא יודע על מה מדובר בכלל. אבל כאשר אני עדיין אומר לכם שיש לנו בית ספר רמות יצחק שאליו אנחנו לא מעבירים ... שיש לי שם מקום לעוד 250, אם אנחנו מסתכלים רבותי, רועי, תן לי לסיים רועי. תן לי לסיים בבקשה. אתם מוכנים וועד ההורים לא להפריע לי? תודה. אם אנחנו מסתכלים ואנחנו מדברים על תוכניות הבניה העתידיים, ואנחנו מתכננים איך זה יקרה, נמצא פה ראש עיר לשעבר, שיגיד האם אפשר לבנות בית ספר לפני שהורסים בית ספר או לפני שמקבלים סרן, אם אפשר, בואו נצא למלחמה, בעניין הזה. אני לא מכיר את זה, אני הייתי במשרד החינוך, נסענו לירושלים הוא הציג לנו את המפה, ואני מציג לכם מפה. המפה היא ככה.

רועי לוי: אותו דבר אמרת התאגיד אמר,

מר יחיאל אדרי: תעזוב תאגיד מים, אגב, אין תאגיד מים, אבל התושבים משלמים את אותו הסכום של העלות של ה,

זאב שפיגלר: מספיק שהם משלמים את .. של תאגיד המים, הם כבר הרוויחו.

מר יחיאל אדרי: אני שמח, אני שמח,

זאב שפיגלר: יחיאל, שאלה,

מר יחיאל אדרי: לא. תן לי לסיים בבקשה.

מר זאב שפיגלר: לגבי מה שאמרת, פשוט, אתה אומר שאם ניתן לא לסגור את בית הספר, אתה בדעה של לא לסגור אותו. זה כרגע מה שאמרת. אני מצטט, אתה תומך

באי סגירת בית הספר,

(צועקים ביחד)

מר זאב שפיגלר: לא משנה, אין בעיה.

(מדברים ביחד)

דן תיכון: ... המסמך שאמור היה להחתים ומבחינתך קיים ואפשר לחתום עליו?

מר יחיאל אדרי: אין בעיה.

דן תיכון: מה נאמר בו לגבי בית הספר גבעון?

מר יחיאל אדרי: ... אני אתן לך את המסמך אפילו.

(מדברים ביחד)

מר יחיאל אדרי: תתנו לי רגע לסיים, אני אגיע למסמכים,

זאב שפיגלר: השורה הראשונה אומרת, זה המסמך, השורה הראשונה – בית ספר גבעון לא

ייסגר. זה מה שכתבת.

משיח עמר: רגע אחד, שפיגלר, איפה כתוב שבית הספר גבעון? איפה זה כתוב, ואם הוא לא

מיועד לסגירה אז למה צריך מסמך?

זאב שפיגלר: תשמע, הרי זה לב ליבו של ה,

(מדברים ביחד)

מר יחיאל אדרי: לא, אני יכול לסיים? רבותי אתם רוצים לתת לי לסיים? אנחנו עושים פעולה,

הפעולה היא ככה, שאני מדבר כרגע דיברתי עם היסודי, אני עובר לחטיבות

הביניים .. על 48, דן, דן, אל תפריע לי. אני מבקש ממך.

דן תיכון: אבל תענה,

מר יחיאל אדרי: אני אענה לכם על הכל. דן ת, אה, חטיבות הביניים מדובר על 48 ילדים

שחלקם ההורים, ולכן אני לא הכנסתי את זה לשום טבלה, חלקם ההורים

אומרים יכול להיות שאנחנו נשאיר את הילדים איפה שהם רוצים במקומות

אחרים, ויכול להיות גם כאן... כיוון שחטיבות הביניים יכולים לקלוט כמות

מעל 48 ומעל 200, אז אין לי בעיה. אותו הדבר בתיכון. עכשיו אנחנו מדברים

כרגע ... אתה יכול לעבור הלאה, רבותי לגבי יא' רמות, נכון להירגע המצב

הקיים, אני יכול לקלוט עוד 50 תלמידים ברבין, וגרא 34,

רועי לוי: מה זה .. לרמות משחק ...

מר יחיאל אדרי: רגע אחד. תלמידים חדשים, מהפניה של .. פאלון אני אומר לכם על מנת, מכיוון שזה 2017, בסוף 2017, אכלוס, אני אומר שאנחנו נגיע כמובן שלא אתחייב לתושבים, שילמדו ברמי, יכול להיות שהם ילכו לרמות יצחק א'. אני לא יודע בינתיים, אני לא יודע, לא לא, אני לא יכול,

(מפריעים לו)

מר יחיאל אדרי: רועי, רועי, אתה לא יכול, לתת התחייבות מכיוון שמדובר, אמנם ביחס אין לי בעיה, אבל מדובר שבית הספר יעמוד על קשקש ואני כרגע לא רוצה לתת התחייבות.

רועי לוי: זה .. שאין פתרונות,

מר יחיאל אדרי: לא, אבל רגע, אתה שותף לפתרונות,

(צועקים)

רועי לוי: ... שלוש שנים זה ...

מר יחיאל אדרי: לא נכון,

(צועקים ביחד)

רועי לוי: הבניה הזאתי האישורים שלה התחילו עוד לפני שאני הייתי חבר מועצה. לפני שלוש שנים עוד לפני שהיה חבר מועצה התחילו הכל, עוד לא חשבתי להיות חבר מועצה, אז הוא אישר את התוכניות,

מר יחיאל אדרי: לא, לא, לא, לא ממש לא. ממש לא.

(צועקים ביחד)

מר יחיאל אדרי: אני אמרתי שהתאכזבתי לטובה זה היה המשפט, כדי שתבין, יאללה, עכשיו שקט. אנחנו מדברים ב- 2020, שיש לנו .. פינוי בינוי בן דור, פינוי בינוי בן דור אנחנו צריכים 31 כיתות, ותראו רבותי למה אנחנו מגיעים להצעת ההחלטה שאנחנו כרגע בהמשך .. אנחנו הולכים לפינוי בינוי בן דור, פינוי בינוי בן דור, אנחנו אמורים מבחינת ה.. שמה, התוכנית 2000 יחידות דיור שזה מדובר על

31 כיתות.

רועי לוי: ... של הכמות, איך כימתת את הנתון הזה?

מר יחיאל אדרי: של מה? של ה-2000?

רועי לוי: איך הגעת ל31 כיתות?

מר יחיאל אדרי: 34, אה, כמות 2000 כפול 3.5 כפול 2.2 אחוז.

רועי לוי: וכשאתה עושה את זה על בית ספר רבין? לאיזה נתון אתה מגיע?

מר יחיאל אדרי: 600, ל, 612,

רועי לוי: את הנוסחה שעכשיו דיברת עליה.

מר יחיאל אדרי: אין בעיה, תקף,

רועי לוי: אתה בטוח?

מר יחיאל אדרי: מליון אחוז.

רועי לוי: אני חושב שאתה טועה בגדול.

מר יחיאל אדרי: ממש לא, אתה רוצה שנעשה את החישוב?

רועי לוי: אני עשיתי את החישוב.

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו: בבקשה, אני מבקש כי יש כאן עוד שני חברי מועצה שרוצים לדבר, סליחה,

ודביר רוצה לדבר ועוד מישהי, אז בבקשה, תראו אני, לפני שאני ... לפני שאני

אתן את זכות הדיבור, אני אתייחס,

דן תיכון: תתייחס לשאלה שלי, אם המסמך עדיין תקף?

מר אברהם בינמו: איזה? המסמך של ראש העיר? הקודם?

דן תיכון: לא, ההוא מ,

מר אברהם בינמו: אני אתייחס לזה, אני קודם כל לפני שאני, לפני שאני נותן לבוריס לדבר,

אני מאד מציע לכם, אני רציתי לקרוא לכם את זה, שתקראו את הספר הזה

של סילברסטון העץ הנדיב. אם תקראו את הספר העץ הנדיב, אני מניח שחלק

מהשיחה הייתה, בוריס בבקשה.

מר בוריס אייזנברג: שלום לכולם. אני בחיים יש לי שני דברים שמאוד מאוד חשובים לי, ילדים וזקנים. כשבאתי ושמעתי על סגירת ה... אמרתי אני נגד. למה נגד? אני נגד סגירת בתי ספר. אני אישית, אבל כשאמרו לי אבל, רגע, רגע, המצב הבטיחותי גרוע, טיין, פתאום צריכים מקומות הצלה, איך להגיע לשמה. ואז אמרתי לא, לא, לא, לסגור מחר. למה? כי הבריאות של הילדים זה הדבר הכי חשוב, ואני לא רוצה לחשוב... שילמדו בלא יודע איפה, אבל בריאות זה הכי חשוב. חס וחלילה שיקרה משהו, אבל אם יקרה, ... בטיחות, וגם בריאות, ואם פתאום אתה רוצה למישהו משהו קרה לא יודע מה, ובאתי ואמרתי חבר'ה בואו תגידו לי מה בעצם בוא נסתכל כמו המהנדסים,

דן תיכון: למי באת ואמרת?

מר בוריס אייזנברג: לראש העיר. לפני שיצאתי לנסיעת עבודה לגרמניה, באתי ואמרתי אני נגד זה, ונסעתי. ואז

מר אברהם בינמו: ואז חזרתי.

מר בוריס אייזנברג: חזרתי. כן. היה טוב עבדתי הכל בסדר. והייתה שיחה עם ישי, וגם הוא אמר לי, תשמע בוריס אני בטיחות, לסגור מחר, אם זה לבטיחותי.

ישי איבגי: כולם אומרים את זה, גם ההורים אומרים את זה. בכל ה,

מר בוריס אייזנברג: רגע, רגע, רגע, עכשיו בואו נחשוב. מה אנחנו צריכים לעשות, מה אנחנו יכולים לעשות לטובת הילדים? אנחנו יודעים שלתקן את הבית ספר זה חובה.

דובר: רק אותו?

מר בוריס אייזנברג: תן לי רגע, אני הפרעתי לך? הכי חשוב לתקן את בית הספר. אנחנו מבינים ששלושת בתי הספר אי אפשר לתקן בבת אחת, אי אפשר. בואו נחשוב מה יותר טוב לעשות,

רועי לוי: אם אתה.. ראית איזה דוח של מהנדס או משהו? שהראה לך מה צריך לתקן? אם בכל צריך לתקן, אני לא.

מר בוריס אייזנברג: אתה לא, אתה לא נתת לי לסיים, אתה לא נתת לי לסיים. אני קשה, ה...

בבית הספר, קודם כל לא, הם למדו בריאלי בהדר, ואני, עשו שמה גם,

מר אברהם בינמו: הבאת ארוחת צהרים מלאה.

דובר: שאי אפשר לעשות בבת אחת את כל בתי הספר,

מר בוריס אייזנברג: קודם כל תן לי, תן לי לסיים. אני מדבר עוד פעם, אני מדבר כמו מהנדס לא משהו אחר.

(מדברים ביחד)

מר בוריס אייזנברג: מה אכפת לך, אם אתה עובד בשמירה, אף אחד לא אומר את זה,

זאב שפיגלר: אבל בוריס יש אמת במה שהוא טוען, ... בענף הבניה, קונסטרוקציה, אבל הוא מהנדס חשמל, אז מהנדס חשמל לא קשור,

מר בוריס אייזנברג: אבל אני יש לי ידע גם בזה,

זאב שפיגלר: ... אתה מדבר .. חבר מועצה ואני מכבד אותך,

מר בוריס אייזנברג: תן לי, לסיים,

זאב שפיגלר: סליחה בבקשה,

מר בוריס אייזנברג: ואז באתי ואמרתי שעשו כמה ... במבנה, הילדים שלנו למדו בבית ספר אחר, על יד, בכיתות 40 איש, יותר, ואני שילמתי המון כסף על הלימודים,

המון כסף, אבל אמרתי שהבטיחות זה הכי חשוב בשבילי, גם כשהם ...

מר דוד עמר: איפה שלמת הון?

מר בוריס אייזנברג: בבית ספר ריאלי,

(צוחקים ביחד)

מר בוריס אייזנברג: לא, לא, ואז אמרו לנו שלושה חודשים, יצא חמשה חודשים או ששה

חודשים כי פתאום לא חשבו על זה ולא חשבו על משהו אחר. סימו. ואחרי

שראינו, כי אנחנו לחצנו, כל הזמן אמרנו אנחנו משלמים מלא כסף, ואתם לא

עושים שום דבר, והיום באים לראות איך ומה עושים, .. מותחים את הכבלים

כאלה מברזל, אי אפשר, אי אפשר שיהיה ילד יהיה שמה באותו זמן, כי זה גם

בפנים וגם בחוץ, זאת אומרת העניין ש,

זאב שפיגלר : ממש לא,

מר בוריס אייזנברג : בוא, בוא נראה מחר אתך, לבית ספר, לבהדר, ו,

זאב שפיגלר : אני ניגשתי, ותאמין לי,

מר אברהם בינמו : חבר'ה, אתם כבר עברתם את הגבול הזה

מר בוריס אייזנברג : מה שאני רק אומר, אנחנו עכשיו צריכים, אף אחד לא אומר לסגור את

בית הספר, אני חושב שאם

(הערות לא ברורות)

מר בוריס אייזנברג : תן לי צ'אנס, אם אנחנו מדברים על מה אנחנו מדברים לקחת את הילדים

ולהעביר אותם לבית הספר אחר ולעשות את השינויים ולעשות את החיזוקים

ולהביא למצב שילדים ש, המבנה עצמו יהיה בטיחותי, אחר כך אפשר לדבר

הלאה, יכול להיות שהילדים יגידו, לא, טוב לנו פה, יש לנו פה, יש לנו פה אולם

ספורט, יש לנו פה הרבה דברים יש לנו, יש לנו דברים יותר טובים ואתם לא,

והם לא ירצו לחזור חזרה, יכול להיות מצב,

מר אברהם בינמו : בוריס, בוריס תודה רבה, אני רוצה לאפשר לדוד עמר, ועוד שני אנשים, מי

רצה לדבר? מי רצה לדבר?

דן תיכון : סתם שאלה טכנית,

מר אברהם בינמו : כן?

דן תיכון : כשאתה אומר ש.. לא ראוי ומסוכן על סמך מה אתה אומר המהנדס בדק

והוציא חוות דעת?

מר אברהם בינמו : כן.

דן תיכון : או שאתה מרגיש?

מר אברהם בינמו : כן. כן.

דן תיכון : מה?

מר אברהם בינמו : כן.

דן תיכון : יש לך אקספרטיזה של מהנדס שהמבנה מסוכן?

מר אברהם בינמו : התשובה היא כן.

רועי לוי : למה לא הוצג בפנינו?

מר אברהם בינמו : אתם בסדר, אתם רוצים לרדת לפרטים? נרד לכל הפרטים. שאל אותי דן תיכון וקיבל תשובה.

רועי לוי : אבל זה לב העניין. קיבל תשובה, זה לב העניין.

מר אברהם בינמו : הבניין הזה של גבעון 70 שנה, הבניין בלי היתר בכלל. אז מה אתה רוצה שניכנס לכל הדיונים?

רועי לוי : כן.

מר אברהם בינמו : אנחנו עובדים.

רועי לוי : כן. אם מדברים על גבעון אז כן. מהנדס העיר אמר שהבניין מסוכן אז,

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו : אתה שאלת אותי שאלה, לא הגיש בקשה להיתר, קיבל את האישור,

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו : אני לא אשמע מה שאתה אומר, דוד עמר עכשיו מדבר. דוד עמר עכשיו

מדבר. אני מבקש מדוד עמר ראש העיר לשעבר להתייחס לדברים. דוד? מבקש

לא להתייחס? אתה לא מרגיש טוב? לא מרגיש טוב. אני מבקש, יש כאן עוד

שני אנשים, .. ביקש לדבר, אני מבקש בבקשה.

מר דביר : שמי דביר, אני סגן יושב ראש וועד ההורים של גבעון, הייתי מלווה בכל

הפגישות עם יחיאל ועם אבי ראש העיר בבית הספר, פעמיים ואחרי זה בלשכה

ביום חמישי לפני השביתה. במהלך השביתה, מה שנאמר נכון, שולי יושבת

ראש וועד ההורים היישובי חתמה על המסמך, חתמה על המסמך על שולחנו

של ראש העיר, היינו מוכנים לקבל את זה, ירדנו למטה, אמרנו ליחיאל, אתה

ממלא מקומו של ראש העיר, אם ראש העיר לא נמצא פה, תן לנו חתימה זה

יספק אותנו, גם אני וגם אבי בסס .. ביס' לרפואה, אמרנו את זה, יחיאל אמר

לי אני לא מוסמך לחתום, רק אבי. רק אבי. הלכנו לדרכנו,

מר יחיאל אדרי : אמרתי לך מה הסיבה, אמרתי לך מה הסיבה, הוא היה נוכח בישיבה. אני לא יכול לחתום,

מר דביר : אמיתי, על השולחן, ביקשנו שתחתום במקום, אמרת לי אני לא מוסמך, שום בעיה, בסדר, אמרו לנו, הנהג של ראש העיר אמר אני נוסע להביא אותנו חצי שעה הוא חוזר, הלכנו לחכות בארומה, התחילו לשטוף את הכלים וסגרו כבר והיינו בחוץ, נעמי הפנר שאלה השם שלך, אם היושבת ראש וועד ההורים היישובי שולי ישבה וחיכתה שמה, ויש לך את הטלפון של שולי, שולי ... את הטלפון, וכל השביתה הזאת הייתה נמנעת. זה אחד. ביום שני, הינו בפגישה אצל מנהלת מחוז של משרד החינוך ... מדוקי, כל הנתונים שאתה שופך פה, ואומר לנו על היחידות דיור שיעלו או לא יעלו, היא לא מודעת לעניין הזה בכלל, היא לא מודעת יחיאל. כל הנתונים האלה היא היו לה, כשבאנו ואמרנו לה שבונים 10 אלפים יחידות דיור, לפי מה שראש העיר פרש לפנינו, היא לא ידעה על מה. אמרה לנו אם זה ככה, למה לסגור? אני עוד שנתיים אצטרך לפתוח, למה לסגור ולפתוח? אז אולי תלבנו את העניינים בין משרד החינוך לרשות. הרשות הוזמנתם לפגישה הזאת,

מר אברהם בינמו : לא הוזמנו.

מר דביר : זה מה שהיא טענה,

מר אברהם בינמו : לא הוזמנו.

מר דביר : זה מה שהיא אמרה לנו אבי,

מר אברהם בינמו : אתה תתחיל להאמין לראש העיר ולא לאנשים אחרים,

מר דביר : ... וגם בלשכה שלך ביום חמישי אמרתי לך ... 25 שנה בתפקיד, מבחינתי, אין לי שום בעיה שיהיה 25 שנה, אם תגיד, אם תהיה אתנו ותדאג לילדים שלנו, וזה הדאגה, הילדים שלנו נגד עיננו. לא, אנחנו לא שורפים פה זמן ... סתם בשביל העיניים היפות שלנו. חודש ימים אנחנו רצים על בית ספר גבעון, אם .. על בתי הספר האחרים, אם ... על בתי הספר האחרים, ויכולנו למנוע את

השביתה הזאת וגם יחיאל אמר לנו, אני נגד הסגירה. וגם נעמי אמרה לנו אני

נגד הסגירה. יכולנו למנוע את זה אבי.

מר יחיאל אדרי: אבל לא מנעתם את זה, אמרנו לכם אנחנו,

(מדברים ביחד)

מר דביר: אמרתי יחיאל, ... למה? כי אתה אמרת לנו על ואם לא אבי אתה ... אבל

להתקשר לקובי .. זה לקח צעד אחורה כי למה עם נעמי ולא עם שולי.

מר אברהם בינמו: תודה רבה.

מר יחיאל אדרי: תודה,

מר אברהם בינמו: אה, שמחה,

גב' שמחה: אני תושבת העיר מה שבאמת מעניין אותי זה לקבל את כל השירותים

המיטביים שהעירייה,

דובר: תגידי מי את,

גב' שמחה: אמרתי, אני תושבת העיר. כן. כשאני אין לי תפקיד אני אגיד לך למה,

מר אברהם בינמו: היא אמא לשלושה ילדים, מורה בבית ספר לא כאן. ביקשה לדבר, אמרתי

ניתן לה לדבר. תודה רבה,

גב' שמחה: אני בדרך כלל מנותקת מפוליטיקה, משיקולים פוליטיים, לא מעניינת אותי

הפוליטיקה.

דובר: לא נכון, היית ברשימה של אבי בינמו,

גב' שמחה: רגע, אז אני אציג,

דובר: אז תגידי הכל, כי חשוב להגיד לכל האנשים פה,

גב' שמחה: אז אני מקבלת את ההערה, כי כנראה כמו שלחלקכם הזיכרון קצר, גם לי יש,

אני באמת גם אני אם היית לי בעיה הייתי שמחה והייתי מברכת, שלחברי

במועצת העיר יש את הפנאי ואת הזמן לתת אוזן קשבת לתושבים כדי לנסות

ולהרגיע את הרוחות כשיש בעיה, מה שלי מפריע, זה באמת ההתנהלות, ואנחנו

מדברים פה על התנהלות פופוליסטית, אני יושבת פה בישיבה ואני מסתכלת

וההתנהלות היא התנהלות פופוליסטית.

דן תיכון : של מי?

גב' שמחה : של חלק מהחברים פה במועצה. ואנחנו,

דן תיכון : תני לנו שמות,

גב' שמחה : לא צריך שמות, לא באתי לפגוע ולא באתי לעשות פה סדר.

זאב שפיגלר : למה, הדעה שלך כל כך שונה משל אחרים?

(מדברים ביחד)

זאב שפיגלר : זה נחשב פופוליסטי? פופוליסטי זה כשאדם אומר בניגוד לאמונה שלו לצורך

פופולריות כשבן אדם ... זה להיות אידיאולוגי,

(מדברים ביחד)

גב' שמחה : אז בוא אני אגיד לך איך אני רואה, אני אגיד לך איך אני רואה,

מר אברהם בינמו : בואי שמחה, תעשי את זה קצר,

גב' שמחה : אני רוצה להיות עניינית, מה שלי מפריע תמיד זה גם הכל הפוסטים שתלויים

בפייסבוק, שמוצגים בהם חצאי אמיתות וכל פעם רוכבים על הגל העכשווי.

אני כל הזמן רואה פרסומים שמדברים על בזבוז של כספים, מצד שני

כשמנסים,

דן תיכון : תדברי על מערכת החינוך,

מר אברהם בינמו : כן.

גב' שמחה : אני אדבר על מערכת החינוך, אני אדבר על מערכת החינוך אוקי. אוקי, אני

אדבר על מערכת החינוך, אני כמורה אני חושבת שכשמדברים על לסגור בית

ספר, שהעלות שלו היא גבוהה ביחס לתועלת שלו, כולנו יודעים שככל שבית

ספר יהיה יותר גדול,

מר דביר : משרד החינוך .. כסף, לעצור אותך, .. רחל אמרה לנו שיעלה לנו יותר כסף

לארגן שני בתי ספר מאשר לסגור אותנו ולהחזיק אותנו עוד שנה,

מר אברהם בינמו : מצוין זה אומר שהם יתנו לנו הרבה כסף.

גב' שמחה : אני רק יכולה להגיד כאחת שיושבת בפנים, שלא הייתי רוצה גם לא בשבילכם, כשבית ספר מצטמצם זה אומר לפטר מורים, מורים שנכנסים אחרונים, ולפעמים זה פגיעה במערכת אם מפטרים מורים טובים, מי שנשארים, (מדברים ביחד)

גב' שמחה : לא משנה, שני דברים, עכשיו אני אתייחס, אז לפעמים, אוקי, אוקי, אני לא חושבת, (מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו : אוקי. שמחה שמחה, שמחה, דובר : זה רעיון טוב לנהל את זה כאן ככה, כשההורים מתווכחים אתה היא מתווכחת אתנו.

מר אברהם בינמו : תודה רבה. תודה רבה. גב' שמחה : אני בוחרת להפסיק. מר אברהם בינמו : תודה רבה לך שמחה. טוב רבותי, יש מישהו מהאופוזיציה שרוצה לסכם, לקראת ההצבעה, או שיש הצעות נוספות לקראת ההצבעה, או שאתם רוצים לשנות את עמדתכם .. הצעת ההחלטה. האם אתם רוצים לשנות את עמדתכם ואת דעתכם?

דובר : תן לדוד, מר אברהם בינמו : דוד ביקש שלא לדבר, מה אתה רוצה? מר משיח עמר : אני מבקש לדבר, מר אברהם בינמו : בבקשה, מר משיח עמר : אחרי יש עוד מישהו שרוצה להתייחס? מר אברהם בינמו : בודאי שאני אתייחס, בטח, לא אני אחרון מתייחס.

מר משיח עמר : הנושא של בית ספר גבעון זה לא דבר חדש. זה כבר פעם שניה שזה עולה על סדר היום, בהתחלת שנת לימודים תמיד, היה כבר רעיון אחד פעם לסגור אותו ולא נסגר המשיך. היום זה עולה עוד פעם, והשאלה המרכזית היא מה המניע

להניח את זה על סדר היום כבית ספר שאמור להסגר, זה השאלה המרכזית, מה המניע? מה פתאום קם בן אדם בבוקר, ומחליט לסגור את בית הספר. אז אומרים לנו שיש חוות דעת מקצועית, של קונסטרוקטור, שבית הספר מסוכן, ולכן צריך לסגור אותו, ולכן צריך לחזק אותו. ... שיביאו בבקשה את חוות הדעת המקצועית, לוועדת החינוך, שיש שמה דיון בוועדת החינוך, ויתקבלו שמה החלטות, יחד עם חוות הדעת של משרד החינוך, יחד עם מפרט מדויק על איזה גורם מבצע את העבודה, ועם העלויות התקציביות, כמה .. ומהו משך הזמן ש... רגע, רגע, שניה, אני לא אומר פה, היום מה שעומד על הסדר, זה בעצם, להשאיר את בית הספר על כנו. זה פעם אחת, אף אחד לא קיבל החלטה על סגירה נכון להיום. אף אחד לא קיבל החלטה על סגירה נכון להיום, יש דעות שונות, היו דיבורים שיחות עניינים, רגע, רגע, אני מבקש, מאחר ויש הצעה לסדר על מניעת סגירת בית הספר, למנוע את הסגירה שלו, עד לקבלת ההחלטה המקצועית והמלומדת, לצורך העניין, להעביר את ההחלטה הזו לוועדת החינוך להביא שם את כל הממצאים המקצועיים והמתחייבים, כולל מפרט וכולל עלויות וכולל איך הולכים לבצע את זה וכמה זמן זה לוקח, אחר כך יביאו את ההצעה למועצת העיר האם לסגור את בית הספר, בתהליך הזה או שאפשר לעשות את הביצוע תוך כדי, או לסגור את בית הספר, או לא לסגור את בית הספר, או לעשות את זה תוך כדי איזה שהוא תנאים ש... לא, לא, תוך כדי שהוא פעיל, רק להשכלה כללית, גם ראש העיר יודע וגם יחיאל יודע, יודעים, אני אמרתי את זה לפני שנתיים וחצי שיש מקום לחפש אפשרות בית כנסת, בית ספר אחד גדול עם 18 כיתות,

דובר : אפילו (לא ברור)

מר משיח עמר : נכון זה מופיע גם במצע, עם עלות של 15 מיליון שקלים, שייתן מענה לתקופה ולזמן עם כל השכלולים, לשנת ה-121, זה לא נעשה. זה לא נעשה, החשיבה הזו שהייתה צריכה להיות לפני שנתיים, לא הייתה. זה לא בא אף פעם לדיון

איך אנחנו פותרים את הבעיה הזאת. אז היום לעשות את זה בחאפר, בואו מהר מהר, נעשה עוד איזה שיפוץ עוד פעם, באיזה שהוא בית ספר ולסגור אותו, וכו' וכו', זה לא, ... לא צריך למהר, קח את כל הנושא הזה לוועדת חינוך, תביא את כל הממצאים המתבקשים והמתחייבים, כמובן שבהעדר החלטה של מועצת העיר, זה סגירת בית הספר ובית הספר לא נסגר. יפה מאוד, זה מה שאני מבקש.

זאב שפיגלר: אבי אפשר?

מר אברהם בינמו: כן.

זאב שפיגלר: אני רק מבקש משיח בא, ואני מסכים עם כל מה שהוא אומר, אני רק רוצה להרחיב ברשותך, שאני מבקש שבאותו מעמד יוצגו כל התלונות, או כל ההשגות או כל הדוחות שנתנו לכלל בתי הספר, והיה כפי שאבי בינמו בא וציין שגילה חיי גירון בית ספר נוסף, לידע כללי מבחינת לחצים אם זה המבנה, אם יש עליו 100 תלמידים אני שם על אותו מבנה שאבי בינמו, מצהיר שהוא מסוכן, שמו 100 תלמידים נוספים, זה מה שקורה, זה נקרא קריסה.

מר אברהם בינמו: (לא ברור)

זאב שפיגלר: סליחה, תציג את הדוח, תציג את הדוח,

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: רבותי, אם יש הגיע שלב הסיכומים. רבותי, כן, מה מציע דן?

מר דן תיכון: הפסקה,

מר אברהם בינמו: אוקי, הפסקה של 10 דקות. אני מקשיב. הפסקה של 10 דקות,

(מדברים ביחד)

מר אברהם בינמו: רבותי, אני מבקש מכם, נא להפעיל את ההקלטה, נא להפעיל את

ההקלטה, אני מבין שהצעת ההחלטה שלכם רועי לוי עומדת בעינה?

רועי לוי: כן.

מר אברהם בינמו: אוקי. אנחנו מציעים,

דן תיכון : מה הייתה הצעת ההחלטה?

מר אברהם בינמו: הצעת ההחלטה של חברי, רגע, להגיד, של חברי הליכוד, נשר ותהודה ציבורית, בבקשה,

משיח עמר: הצעת ההחלטה בית הספר גבעון לא ייסגר, העירייה תפעל בכל האמצעים העומדים לרשותה לשינוי ההחלטה בדבר סגירת בית הספר. בנוסף, רישום התלמידים לכל בתי הספר בעיר יפסק באופן מיידי, עד ההודעה על פתיחת בית הספר גבעון לרישום התלמידים לשנת הלימודים לשנת תשע"ז,

מר אברהם בינמו: זו הצעה א'. אני מציע הצעה ב'.

רועי לוי: תעלה אותה להצבעה,

מר אברהם בינמו: תן לי להגיד אותה. אני אומר שלאנשים אין שיקול, שלאנשים אין שיקול, אל תנהל לי את הישיבה. קודם כל אני רוצה להבהיר, שבהתייעצות עם חברי הסיעה שלי, עם חמשת חברי הסיעה שלי, קיבלנו החלטה שיש, אין משמעת סיעתית, ואנחנו מאפשרים לכל חבר מועצה להצביע כאוות נפשו. להלן הצעת ההחלטה: מתוך אחריות ציבורית ודאגה לבטיחות והרצון למצוא סביבה חינוכית אופטימלית עבור התלמידים. עיריית נשר אוכפת את הצורך הפדגוגי בסגירת בית ספר גבעון בהזדמנות להתחדשות פיזית בבתי הספר היסודיים בבתי העיר. רק באופן הזה נוכל להיערך לקליטת התושבים החדשים בעיר, ולהבטיח לילדינו את החינוך הטוב בסביבה הטובה. הצעת ההחלטה: עיריית נשר, תצא לתוכנית תלת שנתית, לשיפוץ מבני בתי הספר היסודי, תוך ביצוע עבודות לחיסון יסודות נגד רעידת אדמה, והניגשת המבנים לבעלי מוגבלויות על פי התוכנית הבאה:

1. בשנת תשע"ז, בית הספר גבעון ייסגר וכל תלמידיו ומוריו יעברו כיחידה אורגנית אחת לבית ספר גלילות, באותה השנה יבוצעו עבודות שיפוץ חיזוק והנגשה בבית ספר גבעון.
2. בשנת הלימודים שלאחר מכן, תשע"ח, תלמידי בית הספר יהושוע יעברו

למבנה גבעון המשופץ והמחוזק, ובזמן הזה מבנה בית הספר בית יהושוע
יקבל שיפוץ חיזוק והנגשה.

3. בשנת הלימודים שלאחר מכן, תשעט, יעברו תלמידי בית הספר גבעון
וגילות למבנה בית הספר גבעון ומבנה גלילות יעבור שיפוץ חיזוק והנגשה.
4. בתום שלוש השנים, ישוב כל בית ספר למבנה המקורי שלו. בית ספר
גבעון יוכל לקלוט את התושבים החדשים משכונת עמק הכרמל אלא אם
באותה העת, יוקם בית ספר חדש של 18 כיתות.

זו הצעה ב', מי בעד ההצעה,

רועי לוי: סליחה אני רוצה להתייחס,

מר אברהם בינמו: מי בעד ההצעה, אתה לא מתייחס להצעות, אתה לא מתייחס להצעות, מי
בעד ההצעה ש, אתה לא מתייחס להצעות,

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: אתה סיימת את דברך. אתה סיימת את דברך. תגיד שיש לך הצעה. לא
להתייחס. יש לך הצעה, תציע הצעה. יש לך הצעה תעלה הצעה.

(צועקים ביחד)

מר אברהם בינמו: מי בעד הצעה א' 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, מי נגד? 5. רגע, תמתין לסבלנות, מה
קרה דני? מה נראה לך שאני עצוב, מה נראה לך שאני לא אנצח? מה נראה לך
שאתם יכולים עלי? מה נראה לך שאני אשמיע פחות. מי בעד הצעה ב' 1, 2, 3,
4, 5, תודה רבה לכם. הישיבה הסתיימה.

(מוחאים כפיים)

מר אברהם בינמו: אני מופתע שאתם מאמינים להם. אני מופתע שאתם מאמינים להם.

***** הישיבה ננעלה *****